

18. 3.

NADER GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is de voorschriften tot regeling van den kleinhandel in sterken drank en tot beteugeling van openbare dronkenschap, vervat in de Drankwet, te herzien en in verband daarmede die wet te vervangen door een nadere wet, regelende den kleinhandel in alcoholhoudende dranken;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ 1. Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

Deze wet verstaat onder:

- a. „sterken drank”: drank, die voor vijftien of meer volumeprocenten uit alcohol bestaat, met uitzondering van wijn;
- b. „zwak-alcoholischen drank”:
 1. bier;
 2. wijn, waaronder wordt verstaan de drank, die door alcoholische gisting is verkregen uit, en geen andere bestanddeelen bevat dan die, afkomstig van het sap van druiven, met dien verstande, dat bij door Onzen Minister aan te wijzen soorten wijn gedeeltelijke gisting, toevoegingen en bijzondere technische bewerkingen zijn geoorloofd, uitsluitend voor zoover deze in het land van oorsprong bij de bereiding van die soorten wettelijk uitdrukkelijk toegestaan zijn;
 3. vruchtenwijn, waaronder wordt verstaan de gegiste drank, die voor minder dan vijftien volumeprocenten uit alcohol bestaat en die, al of niet met gebruikmaking van suiker (saccharose), bereid is uit het sap van andere vruchten dan druiven, of uit andere plantendeelen dan vruchten of bestaat uit mengsels daarvan met wijn;
 4. anderen dan onder 1, 2 en 3 bedoelden alcoholhoudenden drank, die voor minder dan vijftien volumeprocenten uit alcohol bestaat;
- c. „verkoopen van sterken drank in het klein”: verkoopen van dien drank bij hoeveelheden van minder dan tien liter;
- d. „verkoopen van zwak-alcoholischen drank in het klein”: verkoopen van dien drank bij hoeveelheden van minder dan tien liter;
- e. „volledige vergunning”: eene vergunning voor den verkoop van sterken drank in het klein zoowel voor gebruik ter plaatse, voor welke de vergunning geldt, als voor gebruik elders;
- f. „tapvergunning”: eene vergunning voor den verkoop van sterken drank in het klein uitsluitend voor gebruik ter plaatse, voor welke de vergunning geldt;

g. „slijtvergunning”: eene vergunning voor den verkoop van sterken drank in het klein uitsluitend voor gebruik elders dan ter plaatse, voor welke de vergunning geldt;

h. „hotelvergunning”: eene vergunning voor den verkoop van sterken drank in het klein in een hotel alleen aan logeergasten voor het gebruik ter plaatse, voor welke de vergunning geldt;

i. „sociëteitsvergunning”: eene vergunning voor den verkoop van sterken drank in het klein in eene sociëteit voor gebruik ter plaatse, voor welke de vergunning geldt;

j. „verlof A”: verlof voor den verkoop van zwak-alcoholischen drank in het klein zoowel voor gebruik ter plaatse, voor welke het verlof geldt, als voor gebruik elders;

k. „verlof B”: verlof voor den verkoop uitsluitend van alcoholvrijen drank voor gebruik ter plaatse, voor welke het verlof geldt;

l. „localiteit”: vertrek;

m. „Onzen Minister”: den Minister, belast met de uitvoering van deze wet;

n. „inspecteur”: den inspecteur van de volksgezondheid, belast met de zaken rakende de drankbestrijding.

§ 2. Van den verkoop van sterken drank in het klein.

Artikel 2.

De verkoop van sterken drank in het klein krachtens eene volledige vergunning, voor zoover betreft verkoop voor gebruik elders dan ter plaatse, voor welke de vergunning geldt, of krachtens eene slijtvergunning, geschiedt niet anders dan bij hoeveelheden van ten minste één deciliter in flesschen, kannen of kruiken, zoodanig gesloten, dat zij niet zonder hulpmiddel geopend kunnen worden. Wij behouden Ons voor, bij algemeenen maatregel van bestuur te bepalen, welke bitters en dergelijke sterke dranken, die alleen na toevoeging van anderen drank worden gebruikt, bij geringere hoeveelheid dan één deciliter verkocht kunnen worden.

Artikel 3.

1. Hij, die sterken drank in het klein verkoopen wil, vraagt daartoe vooraf eene vergunning aan burgemeester en wethouders der gemeente, binnen welke hij dat bedrijf wenscht uit te oefenen.
2. Eene hotelvergunning of eene sociëteitsvergunning wordt gevraagd aan Gedeputeerde Staten.
3. Het verzoekschrift vermeldt, welke vergunning verlangd wordt; het bevat voorts de namen, voornamen, leeftijden, ambten, beroepen en bedrijven van den verzoeker en van hen, die bij het in werking treden der vergunning het huis, waarin het bedrijf gevestigd zal zijn, zullen bewonen en alsdan ouder zullen zijn dan zestien jaar, benevens eene nauwkeurige opgave met vermelding van de oppervlakte van de localiteiten, waarvoor vergunning wordt verlangd. Indien de verzoeker niet in de gemeente woont, kiest hij bij zijn verzoekschrift aldaar woonplaats.
4. Bij het verzoekschrift om eene sociëteitsvergunning wordt overgelegd een afschrift of afdruk van de statuten en van het reglement of, bij gebreke van statuten, van het reglement. Gedeputeerde Staten kunnen opgave vorderen van de namen en woonplaatsen der leden.
5. Burgemeester en wethouders doen van een aan hen gericht verzoek aan den verzoeker op aanvraag een bewijs van ontvangst uitreiken, vermeldende den dag, waarop het verzoek is ingekomen.
6. De vergunning wordt alleen geweigerd in de gevallen bij de wet vermeld.

Bepalingen tot regeling van den kleinhandel in alcoholhoudende dranken.

Artikel 4.

Eene vergunning is niet vereischt voor den verkoop van sterken drank in het klein voor gebruik ter plaatse:

1°. op of in openbare middelen van vervoer, waarin gelegenheid voor het bereiden en nuttigen van warme spijzen voor reizigers aanwezig is en spijzen en dranken alleen aan reizigers worden verstrekt, uitsluitend voor zoover die middelen van vervoer worden gebruikt in internationaal verkeer;

2°. in legerplaatsen of in localiteiten, aan het militair gezag onderworpen, door hen, aan wie de verkoop door het militair gezag wordt toegestaan.

Artikel 5.

Het aantal vergunningen, met uitzondering van de hotelvergunningen, mag niet meer bedragen dan:

in gemeenten met meer dan 50 000 zielen, 1 op 500 inwoners; in gemeenten met meer dan 20 000 en ten hoogste 50 000 zielen, 1 op 400 inwoners;

in gemeenten met meer dan 10 000 en ten hoogste 20 000 zielen, 1 op 300 inwoners; in de overige gemeenten 1 op 250 inwoners;

een en ander met dien verstande, dat toeneming der bevolking geene verlaging van het maximum mede brengt.

Artikel 6.

1. Wij behouden Ons voor, te beginnen in 1930 en vervolgens telkens om de vijf jaren, op voorstel van den gemeenteraad, Gedeputeerde Staten gehoord:

1°. voor eene gemeente eene verlaging van het maximum der vergunningen vast te stellen;

2°. te bepalen, dat in eene gemeente vergunningen niet meer mogen worden verleend, behoudens toepassing van het bepaalde in artikel 8, tweede lid;

3°. te bepalen, dat hetzij in eene geheele gemeente, hetzij in een deel van eene gemeente alle na 1 Mei 1904 verleende vergunningen vervallen en nieuwe vergunningen niet meer mogen worden verleend;

4°. in te trekken of te wijzigen een krachtens het bepaalde onder 1°, 2°. of 3°. genomen besluit.

2. Indien het bepaalde in het eerste lid, 3°, is toegepast ten aanzien van een deel van eene gemeente, wordt het maximum, dat voor die gemeente geldt, verlaagd met het aantal vergunningen, dat vervalt.

3. Een besluit betreffende het maximum der vergunningen of het verleen van vergunningen treedt in werking op 1 Januari van het jaar, volgende op dat, waarin het is genomen. Een besluit betreffende het vervallen en het verleen van vergunningen treedt in werking op 1 Mei van het jaar, volgende op dat, waarin het is genomen.

4. Ons besluit, geen gevolg te geven aan een voorstel, als in het eerste lid bedoeld, bevat de gronden, waarop het berust, en wordt in de *Nederlandsche Staatscourant* openbaar gemaakt. Ons besluit, waarbij gevolg wordt gegeven aan een voorstel, als bedoeld in het eerste lid, 3°, en Ons besluit, waarbij zoodanig besluit wordt ingetrokken, wordt mede in de *Nederlandsche Staatscourant* openbaar gemaakt.

Artikel 7.

1. Wanneer een besluit, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, 3°, dat voor eene geheele gemeente gold, door een later besluit komt te vervallen, geldt het maximum van het aantal vergunningen, dat in de gemeente laatstelijk heeft gegolden vóór de inwerkingtreding van het eerstbedoelde besluit, tenzij Wij overeenkomstig het bepaalde in artikel 6, eerste lid, 1°, een ander maximum vaststellen. Wanneer zoodanig besluit, dat gold voor een deel van eene gemeente, door een later besluit komt te vervallen, wordt het dan voor de gemeente geldende maximum verhoogd met het aantal der vervallen vergunningen, tenzij Wij

overeenkomstig het bepaalde in artikel 6, eerste lid, 1°, een ander maximum vaststellen.

2. In de gevallen, bedoeld in het eerste lid, wordt aan hen, wier vergunningen waren vervallen, of aan hunne weduwen overeenkomstig het bepaalde in deze wet eene vergunning verleend, met dien verstande, dat het schriftelijk verzoek binnen veertien dagen na de dagteekening van de *Nederlandsche Staatscourant*, waarin Ons besluit is bekend gemaakt, moet zijn ingekomen bij burgemeester en wethouders, en dat overschrijding van het vastgestelde maximum geen grond voor weigering is. Voor zoover er overigens vergunningen beneden het vastgestelde maximum beschikbaar zijn is het bepaalde in artikel 18 van toepassing.

Artikel 8.

1. Onze Minister kan, op voorstel van den gemeenteraad, Gedeputeerde Staten gehoord, aan burgemeester en wethouders machtiging verstreken, om voor ééne of meer localiteiten, welke deel uitmaken van eene buitengewone inrichting voor maatschappelijk verkeer, eene tapvergunning boven het vastgestelde maximum te verleen. Het bepaalde in artikel 12, eerste lid, 11°, is niet van toepassing. Aan de machtiging kunnen ter bepaling van het karakter van de inrichting voorwaarden worden verbonden. Onze Minister trekt de machtiging in, indien aan deze voorwaarden niet voldaan wordt of het karakter van de inrichting gewijzigd is. De vergunning vervalt met ingang van den dag, volgende op dien, waarop de intrekking van de machtiging ter kennis van den vergunninghouder en van hem, die overeenkomstig deze wet het bedrijf in zijn plaats uitoefent, is gebracht.

2. Burgemeester en wethouders verleen, zolang in hunne gemeente het aantal vergunningen, behalve de hotelvergunningen, het vastgestelde maximum overschrijdt, eene vergunning overeenkomstig het bepaalde in deze wet, met uitzondering van het bepaalde in artikel 12, eerste lid, 1° of 2°, indien worden ingeleverd ondertekende verklaringen van één of meer, ten tijde van de indiening nog in leven zijnde vergunninghouders, waarbij zij afstand doen van twee te hunnen name in de gemeente verleende vergunningen, onder vermelding van de localiteit of de localiteiten, waarvoor op dat oogenblik iedere van die vergunningen geldt.

3. Hotelvergunningen en vergunningen, verleend met toepassing van het eerste lid, blijven buiten aanmerking bij de toepassing van het vorige lid.

4. De vergunningen, verleend ingevolge het tweede lid van dit artikel, worden mede geteld bij de beslissing, of het aantal vergunningen in eene gemeente overeenstemt met het vastgestelde maximum. Op die vergunningen is gedurende tien jaren, nadat zij verleend zijn, een besluit, dat alle na 1 Mei 1904 verleende vergunningen vervallen, niet van toepassing.

Artikel 9.

1. Wij stellen bij algemeenen maatregel van bestuur met betrekking tot ruimte, licht en luchtverversching eischen, waaraan eene localiteit moet voldoen, om voor eene volledige vergunning of voor eene tapvergunning in aanmerking te kunnen komen.

2. Bij plaatselijke verordening kan bovendien de gemeenteraad met betrekking tot ruimte, licht, ramen, inrichting en luchtverversching eischen stellen, waaraan eene localiteit moet voldoen, om voor eene volledige vergunning of voor eene tapvergunning in aanmerking te kunnen komen. Een besluit, waarbij zoodanige verordening wordt vastgesteld, is een besluit, als bedoeld in artikel 14, eerste lid, van de Gezondheidswet (*Staatsblad* 1919, n°. 784).

3. Verordeningen, ingevolge het tweede lid van dit artikel vastgesteld, zijn onderworpen aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten.

4. Wij stellen bij algemeenen maatregel van bestuur eischen, waaraan hotels moeten voldoen om voor eene hotelvergunning in aanmerking te kunnen komen. Deze eischen kunnen verschillend zijn voor verschillende groepen van gemeenten.

Artikel 10.

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 135 van de Gemeentewet kan de gemeenteraad bij plaatselijke verordening:

1°. één of meer wijken, buurten of straten aanwijzen, waarin burgemeester en wethouders vergunningen niet of niet dan onder bij die verordening vastgestelde voorwaarden mogen verleenen;

2°. voor één of meer wijken, buurten of straten een maximum van aldaar door burgemeester en wethouders te verleenen vergunningen vaststellen, onafhankelijk van het getal inwoners van die wijken, buurten of straten.

2. De gemeenteraad kan bij eene verordening, als bedoeld in het vorige lid onder 1°, bepalen, dat zij mede geldt ten aanzien van de toepassing van artikel 26 binnen die wijken, buurten of straten en dat binnen datzelfde gebied vergroting of vermeerdering van de localiteiten door verbouwing niet mag plaats hebben zonder toestemming van burgemeester en wethouders.

3. Een besluit, waarbij zoodanige verordening wordt vastgesteld, is een besluit, als bedoeld in artikel 14, eerste lid, van de Gezondheidswet (*Staatsblad* 1919, n°. 784). Zoodanig besluit is onderworpen aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten.

Artikel 11.

Wij behouden Ons voor op grond van buitengewone omstandigheden, die gevaar opleveren voor de openbare orde, bij algemeen maatregel van bestuur voor een bepaalden tijd voor een gedeelte van het grondgebied of voor het geheele grondgebied van het Rijk in Europa den verkoop, de aflevering, de verstrekking en het gebruik van sterken drank in het klein in localiteiten, waarvoor vergunning is verleend, te verbieden. Ons besluit bevat de gronden, waarop het berust.

Artikel 12.

1. Burgemeester en wethouders weigeren de vergunning:

1°. wanneer het vastgestelde maximum van vergunningen reeds is bereikt, behoudens het bepaalde in artikel 7, tweede lid;

2°. wanneer is bepaald, dat in de gemeente of in het deel van de gemeente, waar de localiteiten, in het verzoekschrift genoemd, gelegen zijn, vergunningen niet meer mogen worden verleend;

3°. wanneer door het verleenēn der vergunning in strijd zou worden gehandeld met eene verordening, als bedoeld in artikel 10, eerste lid;

4°. wanneer de vergunning wordt gevraagd voor eene localiteit, die voor den openbaren dienst wordt gebruikt, of die met zoodanige localiteit binnenshuis gemeenschap heeft;

5°. wanneer zij wordt gevraagd voor eene localiteit in een gebouw, toebehoorende aan het Rijk, eene provincie, eene gemeente of een waterschap;

6°. wanneer zij wordt gevraagd voor den verkoop elders dan in eene localiteit, die zich bevindt in een gebouw of in de gebouwde aanhoorigheid van een gebouw;

7°. wanneer zij wordt gevraagd voor den verkoop in eene ten dienste van het publiek bestemde localiteit van een openbaar middel van vervoer of voor eene localiteit, waarin voor een zoodanig middel van vervoer bureau wordt gehouden;

8°. wanneer zij wordt gevraagd voor eene localiteit, waarvoor reeds eene vergunning is verleend.

Deze bepaling is niet van toepassing, indien de localiteit deel uitmaakt van een hotel, waarvoor eene hotelvergunning is verleend.

Wanneer gelijktijdig voor eenzelfde localiteit meer dan éēne vergunning wordt gevraagd, wordt slechts éēne vergunning voor die localiteit verleend.

9°. wanneer den verzoeker of diens met hem samenwonende echtgenoot reeds eene vergunning, met uitzondering van eene hotelvergunning, is verleend.

Wanneer een verzoeker gelijktijdig meer dan éēne vergunning vraagt, of de verzoeker en diens met hem samenwonende echtgenoot gelijktijdig eene vergunning vragen, wordt slechts éēne vergunning verleend.

10°. wanneer de localiteit, waarvoor zij wordt gevraagd, niet voldoet aan de eischen, waaraan zij krachtens artikel 9 moet voldoen;

11°. wanneer de verzoeker niet is een natuurlijk persoon, die meerderjarig is, meerderjarig verklaard is of wien door den kantonrechter handlichting is verleend voor den verkoop van sterken drank in het klein, of wanneer de vergunning door onderscheidene personen gezamenlijk wordt gevraagd, behoudens het bepaalde in het derde lid van dit artikel;

12°. wanneer de verzoeker wegens overtreding van een van de wettelijke bepalingen ter verzekering van den accijns of het invoerrecht op gedistilleerd of op houtgeest, of wegens overtreding van de wet van 2 Maart 1916 (*Staatsblad* n°. 95) onherroepelijk is veroordeeld tot vrijheidsstraf van een maand of langer of geldboete van tweehonderd vijftig gulden of meer, of wanneer de verzoeker uit anderen hoofde tot gevangenisstraf van een jaar of langer onherroepelijk is veroordeeld en er nog niet vijf jaren zijn verlopen, nadat hij zijne straf heeft ondergaan of nadat de boete is betaald. Wanneer in geval van veroordeeling tot gevangenisstraf van een jaar de rechter het bevel heeft gegeven, bedoeld bij artikel 14a van het Wetboek van Strafrecht, wordt gedurende den daarbij gestelden proeftijd de vergunning geweigerd. Is in het geval van artikel 14h van het Wetboek van Strafrecht de tenuitvoerlegging der straf bevolen, dan wordt de vergunning geweigerd, wanneer er nog niet vijf jaren zijn verlopen, nadat de verzoeker zijn straf heeft ondergaan.

13°. wanneer:

a. binnen de laatste vijf jaren onherroepelijk zijn geworden twee veroordeelingen van den verzoeker wegens een der feiten, omschreven in de artikelen 52, eerste lid; 54; 55, eerste of vierde lid; 56, eerste lid, 1°, 3°, 4°, 7°, 9°, 10°. of 58 van deze wet; in art. 184 van het Wetboek van Strafrecht, voor het geval het feit betrekking heeft op een bevel, eene vordering of handeling, krachtens deze wet of de bij deze wet bedoelde plaatselijke verordeningen gedaan, of in de artikelen 252, 426, 453 en 454 van dat Wetboek;

b. binnen de laatste tien jaren onherroepelijk zijn geworden vier veroordeelingen van den verzoeker wegens een der feiten, omschreven in de artikelen 51, eerste lid; 53, eerste lid; 56, eerste lid, 2°, 5°, 6°, 8°, 11°, of 57, tweede lid, van deze wet.

Met onherroepelijke veroordeeling wordt gelijk gesteld vrijwillige betaling van eene geldsom, als bedoeld in artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht. De tweede en derde zin van het bepaalde onder 12°, vinden overeenkomstige toepassing.

14°. wanneer de verzoeker van één of meer rechten, vermeld in artikel 28 van het Wetboek van Strafrecht, bij rechterlijke uitspraak is ontzet, zoolang het gemis van dat recht tengevolge van die ontzetting voortduurt;

15°. wanneer de verzoeker of het hoofd van het gezin, waarvan hij lid is, tot het plegen van ontucht gelegenheid biedt, of ook in ander opzicht van bekend slecht levensgedrag is;

16°. wanneer binnen de laatste vijf jaren eene vroegere vergunning, den verzoeker verleend, werd ingetrokken krachtens artikel 29, eerste lid, 1°, in verband met het bepaalde in 15°. of krachtens artikel 29, eerste lid, 3°;

17°. wanneer zij wordt gevraagd voor eene localiteit, waarin eene andere winkelnering of het bedrijf van kapper of barbier

wordt uitgeoefend, loten worden verkocht in de Nederlandsche Staatsloterij of in eene andere loterij, of voor eene localiteit, die met zoodanige localiteit binnenshuis gemeenschap heeft.

Onder andere winkelnering wordt, behalve voor zooveel betreft eene slijtvergunning, niet verstaan het bedrijf van restaurateur, hotel-, stalhouder en dat van den houder van een verlot A of een verlot B.

18°. wanneer de verzoeker of een bewoner van het huis, waarin hij sterken drank in het klein wenscht te verkoopen, tolgaarder, brugwachter, brugwaker, brugknecht, sluiswachter, sluismeester, sluisknacht, scheepsbevrachter, stavedore of sleep-agent is, of wanneer de verzoeker eene betrekking in dienst van een publiekrechtelijk lichaam bekleedt of lid is van een college van burgemeester en wethouders of van Gedeputeerde Staten;

19°. wanneer bij het verzoek om eene vergunning ingevolge artikel 8, tweede lid, blijkt, dat ééne der beide vergunningen, waarvan afstand is gedaan, stond ten name van den verzoeker;

20°. wanneer de verzoeker is de tusschenpersoon voor iemand, die in een der onder 12°.—16°, 18°. en 19°. vermelde gevallen verkeert.

De eene echtgenoot wordt steeds geacht tusschenpersoon te zijn voor den anderen echtgenoot, zoolang de echtgenooten samen wonen.

2. Burgemeester en wethouders kunnen de vergunning weigeren, indien een inwonend lid van het gezin, waarvan de verzoeker hoofd of lid is, tot het plegen van ontucht gelegenheid biedt of ook in ander opzicht van bekend slecht levensgedrag is.

3. Het bepaalde in het eerste lid, 11°, is niet van toepassing op een verzoek van een rechtspersoon om vergunning voor eene localiteit, welke deel uitmaakt van eene inrichting voor maatschappelijk verkeer, welke naar het oordeel van Onzen Minister voldoet aan de eischen, die Wij bij algemeenen maatregel van bestuur gesteld hebben. Onze Minister herroept zijn oordeel, indien de inrichting niet meer voldoet aan evenbedoelde eischen.

Artikel 13.

1. Gedeputeerde Staten weigeren de vergunning:

1°. in de gevallen, vermeld in artikel 12, eerste lid, 2°, 4°.—8°, eerste en derde lid; 12°.—18°, 20°, voor zooveel 12°.—16°. en 18°. betreft. Het bepaalde in artikel 12, eerste lid, 12°, tweeden en derden zin, vindt overeenkomstige toepassing.

2°. indien binnen de laatste vijf jaren eene vroegere vergunning, den verzoeker verleend, werd ingetrokken op grond van artikel 29, eerste lid, 4°, tweede deel.

2. Zij weigeren de sociëteitsvergunning bovendien:

1°. in de gevallen, vermeld in artikel 12, eerste lid, 1°;

2°. wanneer niet voldaan is aan het voorschrift van artikel 3, vierde lid, of aan eene krachtens die bepaling gestelde vordering;

3°. wanneer de sociëteit niet rechtspersoon is;

4°. wanneer in de statuten of in het reglement niet is bepaald:

a. dat inwoners van de gemeente of van aangrenzende gemeenten tot het verkeer en het gebruiken van dranken in de localiteit slechts worden toegelaten, indien zij leden of huisgenooten van leden van de sociëteit zijn en op welke wijze en onder welke voorwaarden het lidmaatschap van de sociëteit wordt verkregen; met dien verstande, dat aan het bestuur de bevoegdheid kan zijn toegekend, om dagen aan te wijzen, het getal van dertig in het jaar niet te boven gaande, waarop inwoners van de gemeente of van eene aangrenzende gemeente, die niet leden of huisgenooten van leden zijn, tot het verkeer en het gebruiken van dranken in de localiteit der sociëteit kunnen worden toegelaten, mits tevens aan het bestuur de verplichting is opgelegd, om van aanwijzing van die dagen telkens

ten minste drie dagen vooraf schriftelijk kennis te geven aan Gedeputeerde Staten en aan den burgemeester;

b. of inwoners van andere gemeenten, die niet leden van de sociëteit zijn, tot het verkeer en het gebruiken van dranken in de localiteit worden toegelaten, en op welke voorwaarden die toelating geschiedt;

5°. wanneer de sociëteit niet te goeder trouw sociëteit kan worden geacht;

6°. wanneer de vergunning wordt gevraagd ten name van eene andere persoon dan de rechtspersoon.

3. Eene hotelvergunning wordt bovendien geweigerd:

1°. wanneer het hotel, waarvoor zij gevraagd wordt, niet voldoet aan de eischen, gesteld krachtens artikel 9, vierde lid;

2°. wanneer gegrond vermoeden bestaat voor misbruik der vergunning;

3°. wanneer de localiteit, waarvoor zij wordt gevraagd, niet kennelijk uitsluitend of in hoofdzaak strekt ten dienste der logeergasten.

4. Gedeputeerde Staten kunnen eene hotelvergunning weigeren in het geval, vermeld in artikel 12, tweede lid.

Artikel 14.

1. Onze Minister kan voor een bepaalden tijd toestemming geven, om:

1°. eene bepaalde localiteit, waarvoor eene vergunning is verleend, of die daarmede binnenshuis gemeenschap heeft, voor den openbaren dienst te gebruiken;

2°. eene vergunning te verleenen voor eene localiteit, die voor den openbaren dienst wordt gebruikt of die met zoodanige localiteit binnenshuis gemeenschap heeft;

3°. eene localiteit, die voor den openbaren dienst wordt gebruikt of die met zoodanige localiteit binnenshuis gemeenschap heeft, met toepassing van artikel 26 te vermelden in de akte van eene vergunning en in het afschrift daarvan.

2. Onze Minister kan toestemming geven om eene vergunning te verleenen of te laten voortbestaan voor eene localiteit in een gebouw, toebehoorende aan het Rijk, eene provincie, eene gemeente of een waterschap of zoodanige localiteit met toepassing van artikel 26 te vermelden in de akte van eene vergunning en in het afschrift daarvan.

3. Aan de toestemming, bedoeld in het eerste en tweede lid, kunnen voorwaarden worden verbonden; zij wordt telkens voor niet langer dan vijf jaren verleend en kan te allen tijde worden ingetrokken. Een besluit tot intrekking bevat de gronden, waarop het berust.

Artikel 15.

Het verstrekken door of vanwege een vergunninghouder van sterken drank of zwak-alcoholischen drank in het klein op den openbaren weg is verboden, tenzij het uitdrukkelijk bij plaatselijke verordening is toegestaan. Bij zoodanige verordening worden tevens de voorwaarden gesteld, onder welke de verstrekking mag geschieden. Onder die voorwaarden mag niet zijn begrepen de betaling van eene vergoeding door den vergunninghouder.

Artikel 16.

1. Burgemeester en wethouders brengen het verzoek om eene vergunning binnen eene week, nadat het is ingekomen, op de in de gemeente gebruikelijke wijze ter openbare kennis. Gedeputeerde Staten zenden te dien einde van een aan hen gericht verzoekschrift onverwijld aan burgemeester en wethouders een afschrift.

2. Binnen twee weken, nadat de bekendmaking is geschied, kan ieder tegen het verleenen van de vergunning schriftelijk bezwaren bij burgemeester en wethouders inbrengen.

3. Omtrent een aan Gedeputeerde Staten gericht verzoek dienen burgemeester en wethouders binnen vier weken na afloop van den termijn, genoemd in het tweede lid, van bericht en raad.

4. Binnen zes weken na afloop van dienzelfden termijn wordt op het verzoek schriftelijk beschikt. Deze termijn kan éénmaal met ten hoogste vier weken worden verlengd bij besluit van burgemeester en wethouders of van Gedeputeerde Staten, waarvan aan den verzoeker een afschrift wordt gezonden.

5. Indien de vergunning wordt verleend, wordt in de akte vermeld, welke vergunning wordt verleend en eene omschrijving opgenomen van de localiteit of de localiteiten, waarvoor zij is verleend, met vermelding van de oppervlakte van elke localiteit.

6. Eene afwijzende beschikking bevat de gronden, waarop zij berust; zij wordt zoodra mogelijk in gesloten omslag uitgereikt.

7. Eene beschikking van Gedeputeerde Staten wordt door tusschenkomst van burgemeester en wethouders uitgereikt.

Artikel 17.

1. Burgemeester en wethouders plaatsen de namen van hen, wier vergunningen, met uitzondering van hotelvergunningen, vervallen ingevolge een besluit, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, 3°, en die binnen eene maand na de dagteekening van Ons besluit een daartoe strekkend schriftelijk verzoek doen, en de namen van hen, op wier verzoek om eene vergunning afwijzend moest worden beschikt uitsluitend op grond, dat het vastgestelde maximum bereikt is en die binnen twee weken na den dag, waarop de beschikking is uitgereikt, een daartoe strekkend schriftelijk verzoek doen, op eene daartoe bestemde lijst; met dien verstande, dat zij de namen van hen, wier vergunning is vervallen, gezamenlijk vóór de namen der anderè personen plaatsen, dat zij de namen van eerstbedoelde personen plaatsen in volgorde van de dagteekeningen der besluiten, waarbij de vervallen vergunningen zijn verleend, en die van laatstbedoelde personen in volgorde van de dagen, waarop hun verzoeken om vergunning inkwamen; en dat voor zoover besluiten eenzelfde dagteekening dragen of verzoeken op denzelfden dag inkwamen, de naam van den in leeftijd oudere vóór gaat.

2. Burgemeester en wethouders doen aan den belanghebbende mededeeling van de beslissing op het verzoek om plaatsing op de lijst en, in geval van plaatsing, van het nummer, waaronder hij op de lijst is geplaatst.

3. Zij schrappen van de lijst den naam van hem:

- a. die verklaart, dat hij van de inschrijving afstand doet;
- b. wien eene vergunning werd verleend of geweigerd;
- c. die is overleden;
- d. die de gemeente metterwoon heeft verlaten;

e. die de verklaring, bedoeld in artikel 18, tweede lid, niet tijdig inzond of van wien binnen de gemeente geene woonplaats bekend is;

f. wiens bijzondere vergunning werd ingetrokken.

4. Van de lijst wordt aan de personen, bedoeld in het eerste lid, op verzoek inzage verstrekt.

Artikel 18.

1. Telkens, wanneer het aantal vergunningen, uitgezonderd de hotelvergunningen, beneden het vastgestelde maximum is gedaald, en niet het bepaalde in artikel 6, eerste lid, 2°, of 3°, is toegepast, zenden burgemeester en wethouders binnen tien dagen, nadat dit te hunner kennis is gekomen, schriftelijk bericht, dat er eene vergunning beschikbaar is, aan zooveel personen, ingeschreven op de lijst, bedoeld in artikel 17, als er vergunningen beschikbaar zijn. Dat bericht wordt onder bijvoeging van een afschrift van dit artikel aan die personen gezonden naar de volgorde, waarin zij ingeschreven zijn. Worden namen van één of meer van deze personen van de lijst geschrapt, dan wordt het bericht gezonden aan wie naar volgorde van inschrijving daarvoor in aanmerking komt.

2. Verklaart hij, aan wien dat bericht is gezonden, schriftelijk binnen tien dagen na de verzending, dat hij bij zijn verzoek

om eene vergunning volhardt, dan is van den dag van ontvangst dier verklaring af wederom artikel 16 van toepassing. Bij die verklaring worden wederom gedaan de opgaven, voorgeschreven in artikel 3, derde lid.

3. Voor zoover er eene vergunning beschikbaar is, welke niet kan worden verleend aan een op de lijst ingeschreven persoon, brengen burgemeester en wethouders ter openbare kennis, dat er eene vergunning beschikbaar is.

4. Indien daarna meer verzoekers zich aanmelden, dan er vergunningen beschikbaar zijn, komt het eerst in aanmerking, wie zich het eerst aanmeldt, met dien verstande, dat, voor zoover aanmeldingen op denzelfden dag geschieden, de in leeftijd oudere verzoeker vóór gaat.

5. Op hen, wier verzoeken niet meer in aanmerking kunnen komen, is artikel 17 van toepassing.

Artikel 19.

1. Tegen de weigering van eene vergunning door burgemeester en wethouders of door Gedeputeerde Staten kan de verzoeker onderscheidenlijk bij Gedeputeerde Staten of bij Ons in beroep komen. Gelijk beroep staat open, indien na verloop van de termijnen, gesteld in artikel 16, niet op het verzoek is beschikt.

2. Tegen het verlenen van eene vergunning door burgemeester en wethouders kan de burgemeester in beroep komen. Tegen het verlenen van eene vergunning door Gedeputeerde Staten kunnen Onze Commissaris in de provincie, burgemeester en wethouders en de burgemeester in beroep komen.

3. Het bezwaarschrift, waarbij een beroep, als bedoeld in het eerste en het tweede lid, wordt ingesteld, wordt binnen veertien dagen bij burgemeester en wethouders ingediend. Deze zenden het onverwijld aan Gedeputeerde Staten, indien de beschikking door burgemeester en wethouders, en aan Ons, indien zij door Gedeputeerde Staten werd genomen. Van de indiening van het bezwaarschrift doen burgemeester en wethouders op aanvraag een bewijs van ontvangst uitreiken, vermeldende den dag van indiening.

4. De termijn van veertien dagen begint 1°. voor den verzoeker met ingang van den dag, volgende op dien, waarop de beschikking of het afschrift daarvan is uitgereikt of de termijnen, gesteld in artikel 16, gezamenlijk zijn verlopen; 2°. indien het een besluit van burgemeester en wethouders geldt, voor den burgemeester met ingang van den dag, volgende op dien der beschikking; 3°. indien het een besluit van Gedeputeerde Staten geldt, voor Onzen Commissaris in de provincie met ingang van den dag, volgende op dien der beschikking, voor burgemeester en wethouders en voor den burgemeester met ingang van den dag, volgende op dien, waarop de beschikking door burgemeester en wethouders ter uitreiking is ontvangen. Indien beroep is ingesteld, geven burgemeester en wethouders daarvan terstond kennis aan den belanghebbende.

5. Gedurende den termijn tot en de behandeling van het beroep blijft de vergunning buiten werking; kan voor de localiteit, waarvoor de vergunning is gevraagd, geene andere vergunning worden verleend; en wordt de beslissing op een later verzoek om vergunning, door welke het vastgestelde maximum zou worden bereikt, opgeschort, met dien verstande, dat, indien ten aanzien van meer dan ééne vergunning beroep is ingesteld, ten aanzien van een gelijk aantal vergunningen de beslissing wordt opgeschort.

6. De beslissing in beroep wordt genomen binnen drie maanden, nadat het beroep is ingesteld, tenzij die beslissing vooraf is verdaagd. De beslissing in beroep en een besluit tot verdaging bevatten de gronden, waarop zij berusten. Gedeputeerde Staten stellen, vóór dat zij beslissen, den verzoeker of zijn schriftelijk gemachtigde in de gelegenheid kennis te nemen van de stukken, die op het beroep betrekking hebben, en het beroep mondeling toe te lichten.

7. Indien Wij het besluit, door Gedeputeerde Staten in beroep genomen, vernietigen, doen deze opnieuw over de zaak uitspraak met inachtneming van Onze beslissing.

8. Indien Gedeputeerde Staten of Wij in beroep eene vergunning verleenen, geldt deze voor eene onderscheidenlijk door burgemeester en wethouders of door Gedeputeerde Staten verleende vergunning.

Artikel 20.

1. De vergunning, met uitzondering van de hotelvergunning, heeft geen kracht vóór de betaling van een gemeentelijk vergunningsrecht, door den gemeenteraad vast te stellen.

2. Als grondslag voor de berekening van het vergunningsrecht wordt aangenomen de jaarlijks te schatten huurwaarde, die de localiteit, in verband met den omvang van het bedrijf, waarvoor de vergunning strekt, kan geacht worden te bezitten.

3. Het recht voor eene vergunning bedraagt niet minder dan vijf en niet meer dan twaalf gulden vijftig cents voor elke vijftig gulden huurwaarde of gedeelte daarvan, met dien verstande, dat het recht niet lager dan veertig gulden zij. Dit recht wordt met vijftig ten honderd verminderd voor de localiteiten, die voor het publiek gesloten zijn tusschen Zaterdagavond zes uur en Maandagmorgen acht uur. Indien eene vergunning wordt verleend voor een nieuw bedrijf, is voor de eerste maal een vergunningsrecht van honderd gulden verschuldigd.

4. De hotelvergunning heeft geen kracht vóór de betaling aan de gemeente van een vergunningsrecht van ten hoogste vijf en twintig gulden. Dat recht wordt bij algemeenen maatregel van bestuur nader geregeld op den grondslag van het aantal der in ieder hotel voor logeergasten beschikbare bedden. De gemeente draagt de helft van dat recht af aan het Rijk. Onze Minister kan daarvoor nadere voorschriften geven.

5. De regeling van het vergunningsrecht geschiedt met machtgeving van de artikelen 232 tot 236 van de Gemeentewet.

Artikel 21.

1. Tegen den aanslag in het vergunningsrecht kan de belanghebbende bezwaren inbrengen overeenkomstig het bepaalde in artikel 265b. van de Gemeentewet.

2. Indien bij onherroepelijk geworden beslissing de aanslag is verminderd, wordt het te veel betaalde binnen eene maand aan den belanghebbende teruggegeven.

3. Indien bij onherroepelijk geworden beslissing de aanslag is verhoogd, wordt het bedrag der verhooging vóór het einde van het vergunningsjaar betaald. Bij gebreke van tijdige betaling vervalt de vergunning met den aanvang van het eerstvolgende vergunningsjaar.

Artikel 22.

1. De vergunning wordt verleend voor één jaar, loopende van 1 Mei van het eene tot 30 April van het daaropvolgende jaar. Zij kan ook tusschentijds worden verleend; alsdan loopt de eerste termijn tot 30 April daaraanvolgende; voor dit tijdvak wordt het recht bij kwartalen berekend en geldt een gedeelte van een kwartaal voor een geheel.

2. De vergunning wordt, behoudens het bepaalde in artikel 6, eerste lid, 3°., telkens geacht weder voor één jaar te zijn verlengd, indien vóór het eindigen van den termijn het verschuldigde vergunningsrecht voor den volgende termijn is betaald en zij niet is ingetrokken of vervallen.

3. Indien evenwel in een geval, als voorzien in artikel 27, eerste lid, op het verzoek van de weduwe na 30 April gunstig wordt beschikt, wordt voor de betaling van het vergunningsrecht de vergunning geacht tusschentijds te zijn verleend en is van toepassing het bepaalde in artikel 20, eerste lid, en den tweeden zin van het eerste lid van dit artikel.

4. Indien de vergunninghouder een natuurlijk persoon is, en hij de uitoefening van het recht tot verkoop van sterken drank in het klein aan een ander heeft overgedragen, is de betaling, tenzij de vergunninghouder haar persoonlijk doet, niet geldig, indien niet tegelijkertijd wordt overgelegd eene verklaring, niet meer dan drie maanden vóór 1 Mei afgegeven door of namens den burgemeester van de gemeente in Nederland, waar, of den door Ons aan te wijzen gezaghebber in het Rijk buiten Europa

of den Nederlandschen consul in het buitenland, in wiens ambtsgebied de vergunninghouder woont, dat deze in leven is.

5. Indien de houder van eene vergunning bij schriftelijke, door hem ondertekende, verklaring afstand doet van de vergunning, worden van het betaalde vergunningsrecht aan den vergunninghouder op zijn verzoek zooveel vierden teruggegeven, als het aantal kwartalen bedraagt, waarin van de vergunning geen gebruik wordt gemaakt. Gelijke teruggave geschiedt aan de rechtverkrijgenden, indien de vergunninghouder overlijdt, en het bedrijf niet ingevolge artikel 24, tweede lid, wordt voortgezet, indien de overschrijving van de akte der vergunning ten name van de weduwe van den overleden vergunninghouder na 30 April wordt geweigerd en deze vóór dien dag het vergunningsrecht heeft betaald, alsmede indien het besluit, waarbij de vergunning is verleend, door Ons is vernietigd.

Artikel 23.

1. Burgemeester en wethouders vragen op een door Gedeputeerde Staten tot hen te richten verzoek onverwijld eene schriftelijke opgave van de namen en de woonplaatsen van de leden eener sociëteit, voor welke eene vergunning is verleend, en zenden die opgave aan laatstgenoemd college.

2. Het bestuur van de sociëteit verstrekt die opgave binnen acht dagen na het verzoek van burgemeester en wethouders.

Artikel 24.

1. De vergunning geldt uitsluitend voor de in de akte van de vergunning vermelde localiteit of localiteiten, alsmede voor de open aanhoorigheden van het huis, waarin zich die localiteit of die localiteiten bevinden en voor dat deel van den openbaren weg, waarop het versterken van sterken drank in het klein ingevolge eene verordening, als bedoeld in artikel 15, is toegestaan. Zij geldt, behoudens de uitzonderingen, in het tweede en het derde lid van dit artikel vermeld, uitsluitend voor den persoon des verzoekers en, zoolang de vergunninghouder leeft, voor hem, aan wien deze de uitoefening van het recht tot verkoop van sterken drank in het klein overeenkomstig het bepaalde in artikel 25 heeft overgedragen.

2. Bij overlijden van den vergunninghouder kan zijne weduwe het bedrijf gedurende het loopende vergunningsjaar of zooveel langer als noodig is voor de toepassing van artikel 27, eerste lid, zonder nadere vergunning voortzetten. Bij ontstentenis van eene weduwe, of indien de weduwe van hare bevoegdheid niet binnen twee weken na het overlijden gebruik maakt, kunnen de rechtverkrijgenden het bedrijf gedurende het loopende vergunningsjaar zonder nadere vergunning voortzetten. Bij tijdelijke onbevoegdheid of verhindering van den vergunninghouder kan zijne inwonende echtgenoot of hij, die, hetzij krachtens de wet, hetzij krachtens opdracht van den gerechtigde, daartoe bevoegd is, het bedrijf gedurende het loopende vergunningsjaar zonder nadere vergunning voortzetten.

3. Bij voortdurende onbevoegdheid of verhindering van den vergunninghouder kan zijne inwonende echtgenoot de vergunning te zijnen name voortzetten, zoolang die onbevoegdheid of verhindering duurt.

Artikel 25.

1. De houder van eene door burgemeester en wethouders verleende vergunning of hij, die krachtens artikel 24, tweede of derde lid, het bedrijf voortzet, kan met toestemming van dat college de uitoefening van het recht tot verkoop van sterken drank in het klein aan een natuurlijk persoon overdragen.

2. De toestemming moet schriftelijk door den vergunninghouder of door hem, die krachtens artikel 24, tweede of derde lid, het bedrijf voortzet, worden gevraagd onder overlegging van een, door beide partijen ondertekend, afschrift van de overeenkomst van overdracht. Burgemeester en wethouders beslissen op het verzoek binnen drie maanden, nadat het is ingekomen. Zij weigeren de toestemming, wanneer de persoon, aan wien de overdracht plaats heeft, verkeert in een van de gevallen,

omschreven in artikel 12, eerste lid, 9°, 11°.—16°, 18°, 20°, voor zooveel betreft 12°.—16° en 18°, en in geval aan dien persoon reeds de uitoefening van het recht krachtens eene andere vergunning of een verlof A is overgedragen.

3. Het verzoekschrift moet bevatten eene nauwkeurige opgave van de namen, voornamen, leeftijden, ambten, beroepen en bedrijven, zoowel van den persoon, op wien de overdracht zal plaats hebben als van hen, die het huis, waarin het bedrijf zal worden uitgeoefend, zullen bewonen en alsdan ouder zullen zijn dan zestien jaar.

4. Het in artikel 19, met uitzondering van het vijfde lid, bepaalde ten aanzien van het verlenen en het weigeren van eene vergunning vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van het verlenen en het weigeren van toestemming tot overdracht. Gedurende den termijn voor en de behandeling van het beroep blijft de toestemming buiten werking.

5. Bij overlijden van den persoon, op wien de overdracht heeft plaats gehad, of bij beëindiging van de overeenkomst kan de vergunninghouder of hij, die krachtens artikel 24, tweede of derde lid, het bedrijf voortzet, zonder toestemming van burgemeester en wethouders de uitoefening van het recht voor ten hoogste drie maanden na dat overlijden of na de beëindiging van de overeenkomst overdragen aan een ander, mits hij van die overdracht binnen een week na het overlijden of de beëindiging der overeenkomst schriftelijk kennis geeft aan burgemeester en wethouders.

Artikel 26.

1. In de vermelding der localiteit in de akte van eene vergunning en in het afschrift, bedoeld in artikel 33, eerste lid, kan op schriftelijk verzoek wijziging worden gebracht. Deze bepaling is niet van toepassing op eene vergunning, verleend ingevolge artikel 8, eerste lid, tenzij Onze Minister toestemming heeft gegeven. Indien de uitoefening van het recht tot verkoop van sterken drank in het klein overeenkomstig het bepaalde in artikel 25 is overgedragen, moet het verzoek, indien de wijziging vóór het einde der overeenkomst van overdracht moet ingaan, zijn ondertekend zoowel door den vergunninghouder of door hem, die krachtens artikel 24, tweede of derde lid, het bedrijf voortzet, als door hem, op wien de overdracht heeft plaats gehad.

2. Indien die wijziging strekt tot vermelding van eene localiteit in een ander gebouw, kan zij slechts éénmaal in den loop van een vergunningsjaar plaats vinden.

3. De wijziging wordt aangebracht door burgemeester en wethouders, of, indien zij strekt ter vermelding van de localiteit van een hotel of van eene sociëteit, door Gedeputeerde Staten.

4. Burgemeester en wethouders weigeren de wijziging alleen in de gevallen, vermeld in artikel 12, eerste lid, 2°,—8°, 10°, 17°, en indien in strijd zou worden gehandeld met een voorschrift, als bedoeld in artikel 10, tweede lid.

5. Gedeputeerde Staten weigeren de wijziging alleen:

1°. in de gevallen, vermeld in artikel 12, eerste lid, 2° en 4°.—8°, eerste en derde lid, en 17°;

2°. wanneer zij strekt tot vermelding van de localiteit van eene sociëteit, en die sociëteit ten tijde van het verzoek om wijziging niet eene vergunning heeft of door toepassing van artikel 27 verkrijgt;

3°. wanneer zij strekt tot vermelding in de akte van eene hotelvergunning van eene localiteit, die niet voldoet aan de eischen, gesteld krachtens artikel 9, vierde lid, of die niet kennelijk uitsluitend of in hoofdzaak strekt ten dienste der logeergasten.

6. Op het verzoek om wijziging wordt binnen twee maanden beschikt.

7. Het in artikel 19, met uitzondering van het vijfde lid, bepaalde ten aanzien van het verlenen en het weigeren van eene vergunning vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van het verlenen en het weigeren van eene wijziging.

Artikel 27.

1. Burgemeester en wethouders schrijven, met inachtneming van het bepaalde in dit artikel, de akte van de vergunning van een overleden vergunninghouder en het afschrift bedoeld in artikel 33, eerste lid, over ten name van de weduwe van dien vergunninghouder, indien zij tot zijn overlijden voortdurend bij hem inwoonde en binnen drie maanden na het overlijden een schriftelijk verzoek om overschrijving bij burgemeester en wethouders heeft ingediend.

2. Burgemeester en wethouders schrijven de akte van eene volledige vergunning of van eene tapvergunning en het afschrift, bedoeld in artikel 33, eerste lid, op schriftelijk verzoek en met toestemming van Onzen Minister over ten name van een persoon, die het bedrijf zal uitoefenen in eene localiteit, welke deel uitmaakt van eene inrichting voor maatschappelijk verkeer. Gedeputeerde Staten schrijven met toestemming van Onzen Minister de akte van eene vergunning en het afschrift van die akte over ten name van eene sociëteit ten behoeve van den verkoop in de localiteit van die sociëteit. Zij vermelden daarbij in de akte en in het afschrift, dat de vergunning is eene sociëteitsvergunning. Wij behouden Ons voor bij algemeen maatregel van bestuur eischen te stellen voor inrichtingen voor maatschappelijk verkeer. Deze eischen kunnen verschillend zijn voor verschillende groepen van gemeenten.

3. Burgemeester en wethouders weigeren de overschrijving alleen, wanneer de weduwe of hij, te wiens name zij wordt gevraagd, verkeert in een der gevallen, vermeld in artikel 12, eerste lid, 9°, 11°.—16°, 18°, 20°, voor zooveel 12°.—16° en 18° betreft. Het bepaalde in artikel 12, derde lid, is van toepassing. Ten aanzien van de overschrijving op naam van de weduwe gelden genoemde bepalingen evenwel slechts, voor zoover zij kracht van wet hadden, toen de vergunning aan den overleden echtgenoot werd verleend, tenzij en voor zoover reeds vóór zijn overlijden werd voldaan aan de daarin vervatte eischen. Burgemeester en wethouders kunnen de overschrijving weigeren in het geval, vermeld in artikel 12, tweede lid.

4. Gedeputeerde Staten weigeren de overschrijving alleen in de gevallen, vermeld in artikel 13, tweede lid, 2°.—6°.

5. De overschrijving wordt, behoudens het bepaalde in het eerste lid, eveneens geweigerd, indien de vergunninghouder, te wiens name de vergunning staat, ten tijde van de indiening van het verzoek niet meer in leven is en zij wordt gevraagd voor een ander perceel dan waarvoor de vergunning laatstelijk gold.

6. Op het verzoek om overschrijving wordt binnen twee maanden beschikt.

7. Het in artikel 19, met uitzondering van het vijfde lid, bepaalde ten aanzien van het verlenen en het weigeren van eene vergunning vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van het verlenen en het weigeren van eene overschrijving.

8. Eene vóór 1 Mei 1904 verleende vergunning, die krachtens dit artikel is overgeschreven, geldt voor de toepassing van artikel 6, eerste lid, 3°, als eene na 1 Mei 1904 verleende vergunning.

Artikel 28.

1. Van verbouwing of herbouw van eene localiteit, waarvoor eene vergunning is verleend, geeft, behoudens het bepaalde in artikel 10, tweede lid, tweede deel, de vergunninghouder of, indien het bedrijf door een ander wordt uitgeoefend, hij, die overeenkomstig deze wet het bedrijf in zijn plaats uitoefent, binnen een maand, nadat de verbouwing of herbouw voltooid is, schriftelijk kennis aan burgemeester en wethouders, of, voor zooveel betreft eene localiteit, waarvoor eene hotelvergunning of eene sociëteitsvergunning is verleend, aan Gedeputeerde Staten.

2. Verandering van eene localiteit of van haar oppervlakte wordt door burgemeester en wethouders, of, indien zij eene sociëteits- of eene hotelvergunning betreft, door Gedeputeerde Staten vermeld in de akte van de vergunning en op het afschrift, bedoeld in artikel 33, eerste lid, tenzij in strijd is gehandeld met eene bepaling, als bedoeld in artikel 10, tweede lid, tweede deel.

Bepalingen tot regeling van den kleinhandel in alcoholhoudende dranken.

3. Van de kennisgeving, bedoeld in het eerste lid, wordt vanwege burgemeester en wethouders op verzoek een bewijs van ontvangst uitgereikt, vermeldende den dag, waarop zij is gedaan.

Artikel 29.

1. Burgemeester en wethouders, of, voor zooveel betreft eene hotelvergunning of eene sociëteitsvergunning, Gedeputeerde Staten trekken eene vergunning in:

1°. wanneer met betrekking tot de vergunning

a. een van de gevallen, voorzien in artikel 12, eerste lid, 12°.—15°. of 20°, voor zooveel 12°.—15°. betreft, of in artikel 13, tweede lid, 5°. of derde lid, zich voordoet;

b. een van de gevallen, voorzien in artikel 12, eerste lid, 4°.—11°, 16°.—19°. of 20°, voor zoover 16°, 18°. of 19°. betreft, of in artikel 13, eerste lid of tweede lid, 2°.—4°. of 6°. zich voordoet, en de vergunning zou zijn geweigerd, indien dat geval had bestaan of het bestaan daarvan bekend was geweest, toen op het verzoek om vergunning beslist werd;

2°. wanneer de vergunninghouder den verkoop van sterken drank in het klein in de localiteit, waarvoor de vergunning is verleend, gedurende langer dan drie maanden achtereen opzettelijk heeft gestaakt of heeft doen staken, of heeft toegelaten, dat die verkoop gedurende langer dan drie maanden achtereen gestaakt werd;

3°. wanneer zich in de localiteit feiten hebben voorgedaan, die de vrees wettigen, dat de voortdoring der vergunning een gevaar zou opleveren voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid;

4°. wanneer de vergunninghouder of hij, die krachtens artikel 24, tweede of derde lid, het bedrijf voortzet, de uitoefening van het recht tot verkoop van sterken drank in het klein zonder de vereischte toestemming van burgemeester en wethouders aan een ander heeft overgedragen, of hij, die, hetzij krachtens overdracht voor zich zelf, hetzij voor den vergunninghouder het bedrijf uitoefent, verkeert in een der gevallen, vermeld in artikel 12, eerste lid, 12°.—15°. of 18°.

5°. wanneer zij strekt voor den verkoop in de localiteit van eene sociëteit, en wordt gehandeld in strijd met de bepalingen van de statuten of het reglement, gelijk die zijn overgelegd ingevolge artikel 3, vierde lid, voor zooverre deze bepalingen strekken ter voldoening aan het bepaalde in artikel 13, tweede lid, 4°, of niet voldaan wordt aan het bepaalde in artikel 33, laatste lid.

Voor de bepalingen, overgelegd ingevolge artikel 3, vierde lid, treden gewijzigde bepalingen slechts in de plaats, indien zij binnen een maand na haar vaststelling aan Gedeputeerde Staten zijn overgelegd.

6°. wanneer eene schriftelijke, door den houder der vergunning ondertekende verklaring wordt overgelegd, dat deze afstand doet van de vergunning.

2. Wanneer in geval van veroordeeling van den vergunninghouder of van hem, die hetzij krachtens overdracht voor zich zelf, hetzij voor den vergunninghouder het bedrijf uitoefent, tot gevangenisstraf van een jaar of in geval van eene tweede veroordeeling binnen de laatste vijf jaren in een der gevallen, bedoeld bij artikel 12, eerste lid, 13°, onder a, onderscheidenlijk van eene vierde veroordeeling binnen de laatste tien jaren in een der gevallen, bedoeld bij artikel 12, eerste lid, 13°, onder b, de rechter het bevel heeft gegeven, bedoeld bij artikel 14a van het Wetboek van Strafrecht, wordt de vergunning alleen ingetrokken, wanneer de rechter alsnog den last tot tenuitvoerlegging der straf geeft. De hier genoemde termijnen worden gerekend van het tijdstip der veroordeeling.

3. Burgemeester en wethouders of, voor zooveel betreft eene hotelvergunning, Gedeputeerde Staten kunnen eene vergunning intrekken in het geval, vermeld in artikel 12, tweede lid.

Artikel 30.

1. De burgemeester doet onder mededeeling van redenen bij het college, dat tot intrekking bevoegd is, aanwijzing van

vergunningen, die ingevolge artikel 29 voor intrekking in aanmerking komen. De inspecteur kan gelijke aanwijzing doen. Indien evenwel intrekking wordt voorgesteld op grond dat de persoon, die voor den vergunninghouder het bedrijf uitoefent, verkeert in een van de gevallen, bedoeld in artikel 29, eerste lid, 4°, laatste deel, wordt den vergunninghouder door burgemeester en wethouders eene waarschuwing gezonden en gaat dit college tot intrekking niet over, vóórdat een maand na de waarschuwing verlopen is, zonder dat de uitoefening van het recht aan een ander persoon is overgedragen.

2. Binnen drie maanden na ontvangst van eene aanwijzing, als bedoeld in het vorige lid, wordt door het college, dat tot intrekking bevoegd is, een besluit genomen, waarvan afschrift wordt gezonden aan den inspecteur, indien deze aanwijzing heeft gedaan. Indien het besluit door Gedeputeerde Staten is genomen, wordt bovendien een afschrift gezonden aan burgemeester en wethouders.

3. Is binnen den gestelden termijn geen besluit genomen, dan wordt de intrekking geacht te zijn geweigerd.

4. Een besluit tot intrekking bevat de gronden, waarop het berust en wordt aan hem, wiens vergunning is ingetrokken en aan hem, die overeenkomstig deze wet het bedrijf voor hem uitoefent, in gesloten omslag uitgereikt.

5. Uitreiking van een besluit van Gedeputeerde Staten aan hem, wiens vergunning is ingetrokken of aan hem, die overeenkomstig deze wet het bedrijf voor hem uitoefent, geschiedt door tusschenkomst van burgemeester en wethouders.

Artikel 31.

1. Tegen de intrekking van eene vergunning door burgemeester en wethouders of door Gedeputeerde Staten kan de vergunninghouder of hij, die overeenkomstig deze wet het bedrijf in zijn plaats uitoefent, onderscheidenlijk bij Gedeputeerde Staten of bij Ons in beroep komen.

2. Tegen weigering van de intrekking door burgemeester en wethouders kunnen de burgemeester en de inspecteur, indien deze aanwijzing heeft gedaan, in beroep komen. Tegen weigering van de intrekking door Gedeputeerde Staten kunnen Onze Commissaris in de provincie, burgemeester en wethouders, de burgemeester en de inspecteur, indien deze aanwijzing heeft gedaan, in beroep komen.

3. Het bepaalde in artikel 19, derde en vierde lid, vindt overeenkomstige toepassing. In het geval, bedoeld in artikel 30, derde lid, begint de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift met ingang van den dag, volgende op dien, waarop de intrekking wordt geacht te zijn geweigerd.

4. Gedurende den termijn tot en de behandeling van het beroep blijft de intrekking buiten werking.

5. Het bepaalde in het zesde en het zevende lid van artikel 19 vindt overeenkomstige toepassing.

Artikel 32.

1. Burgemeester en wethouders zenden jaarlijks aan Gedeputeerde Staten volgens een door Onzen Minister vast te stellen formulier opgaven 1°. ten aanzien van het aantal inrichtingen, waarvoor gedurende het vorige jaar vergunning is verleend, en waarvan gedurende dat jaar de vergunning is vervallen of ingetrokken; 2°. ten aanzien van het gedurende dat jaar betaalde vergunningsrecht en 3°. ten aanzien van alle in de gemeenten bestaande inrichtingen, waar krachtens vergunning dranken worden verkocht.

2. Onze Minister geeft voorschriften betreffende de wijze, waarop deze opgaven worden bekend gemaakt.

Artikel 33.

1. In elke inrichting, waar krachtens vergunning sterke drank in het klein wordt verkocht, moet een door den gemeentesecretaris of, indien het eene door Gedeputeerde Staten verleende vergunning geldt, door den griffier der Staten gewaarmerkt afschrift van de akte van de vergunning, duidelijk leesbaar en niet hooger dan anderhalven meter boven den vloer zijn opge-

hangen. Boven of terzijde van elke buitendeur, die toegang geeft tot de inrichting, moet, overeenkomstig door Onzen Minister nader te geven voorschriften, met duidelijke letters te lezen zijn:

- 1°. de naam van hem, aan wien de vergunning is verleend;
- 2°. welke vergunning is verleend;
- 3°. voor de localiteiten, in artikel 20, derde lid, tweeden zin, bedoeld, de tijd, gedurende welken zij gesloten zijn.

2. In geval van intrekken of vervallen der vergunning wordt binnen acht dagen daarna het in het eerste lid bedoelde afschrift aan burgemeester en wethouders teruggezonden en de in het vorige lid onder 2°. bedoelde aanduiding van de vergunning weggenomen. Indien die aanduiding niet binnen den gestelden termijn is weggenomen, doen burgemeester en wethouders die wegnemen ten koste van den nalatige.

3. In eene localiteit, waarvoor eene sociëteitsvergunning is verleend, is steeds aanwezig eene, door de handteekening van ten minste twee leden van het bestuur onder bijvoeging van dagteekening afgesloten lijst van de leden, welke op verzoek wordt vertoond en waarvan op verzoek een afdruk of afschrift wordt verstrekt aan een ambtenaar, belast met het opsporen van overtredingen van deze wet.

Artikel 34.

Wanneer zonder de vereischte vergunning of op andere wijze, dan vergund is, sterke drank in het klein wordt verkocht, verbieden burgemeester en wethouders het voortzetten van dien verkoop en doen zij dien desnoods beletten.

§ 3. Van den verkoop van zwak-alcoholischen drank in het klein en van alcoholvrijen drank.

Artikel 35.

1. Hij, die zwak-alcoholischen drank in het klein verkoopen wil, vraagt daartoe vooraf een verlof A aan burgemeester en wethouders der gemeente, binnen welke hij het bedrijf wensch uit te oefenen.

2. Hij, die in eene localiteit alleen alcoholvrijen drank voor gebruik in die localiteit wil verkoopen, vraagt daartoe vooraf een verlof B aan burgemeester en wethouders der gemeente, binnen welke hij het bedrijf wensch uit te oefenen.

3. Het bepaalde in artikel 3, derde, vijfde en zesde lid, vindt overeenkomstige toepassing.

Artikel 36.

1. Een verlof A is niet vereischt:

a. voor den verkoop van zwak-alcoholischen drank in het klein 1°. in localiteiten, waarvoor eene vergunning, met uitzondering van eene slijtvergunning, is verleend; 2°. voor dien verkoop op of in openbare middelen van vervoer, waarin gelegenheid tot het bereiden en nuttigen van warme spijzen voor reizigers aanwezig is en spijzen en dranken alleen aan reizigers worden verstrekt; 3°. voor dien in legerplaatsen of in localiteiten aan het militair gezag onderworpen, door hen, aan wie de verkoop door het militair gezag wordt toegestaan;

b. voor den verkoop van zwak-alcoholischen drank in het klein in winkels, pakhuizen of andere inrichtingen, indien die verkoop uitsluitend in gesloten flesschen, kannen, kruiken of vaten plaats vindt en indien die inrichtingen ook overigens voldoen aan de krachtens het derde lid van dit artikel gestelde eischen.

2. Indien ten tijde van het plegen van eene overtreding, als omschreven in artikel 56, eerste lid, 7°. voor zooveel betreft een winkel, pakhuis of andere inrichting, waarin zwak-alcoholische drank wordt verkocht, nog niet twee jaren zijn verlopen sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens eene overtreding, als evenbedoelde, onherroepelijk is geworden, is het bepaalde in het vorige lid onder b niet meer van toepassing ten aanzien van den schuldige en van hen, die met hem samenwonen, met ingang van den dag, waarop de veroordeeling

onherroepelijk is geworden. Met onherroepelijke veroordeeling wordt gelijk gesteld vrijwillige betaling van een geldsom, als bedoeld in artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht.

3. Wij behouden Ons voor bij algemeenen maatregel van bestuur nader te bepalen in welke inrichtingen zwak-alcoholische dranken in het klein op de wijze, omschreven in het vorige lid onder b, mogen worden verkocht zonder een verlof A.

4. Een verlof B is niet vereischt in het geval, waarin ingevolge het bepaalde in het eerste lid, onder a, een verlof A niet vereischt is.

Artikel 37.

1. Het aantal verloven A in eene gemeente mag, onverminderd het bepaalde in artikel 71, vijfde lid, niet meer bedragen dan ingevolge het bepaalde in artikel 5 het maximum der vergunningen voor die gemeente bedraagt.

2. Wij behouden Ons voor, op voorstel van den gemeenteraad, Gedeputeerde Staten gehoord, voor eene gemeente eene verlaging van het maximum der verloven A vast te stellen en zoodanige verlaging in te trekken.

Artikel 38.

1. Onze Commissaris in de provincie kan toestaan, dat bij eene bijzondere, zeer tijdelijke gelegenheid hetzij in eene localiteit, waarvoor eene vergunning of een verlof A niet is verleend, hetzij in een voor die gelegenheid opgerichte tent of op daarvoor in gebruik genomen terrein op door hem aangewezen, achtereenvolgende dagen zwak-alcoholischen drank zonder verlof worden verkocht voor gebruik in zoodanige localiteit of tent of op zoodanig terrein. Onze Commissaris kan aan die toestemming voorwaarden verbinden.

2. Het bepaalde in het eerste lid vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van den verkoop van alcoholvrijen drank, waarvoor ingevolge artikel 35, tweede lid, een verlof B vereischt is.

3. Wij behouden Ons voor, bij algemeenen maatregel van bestuur nadere voorschriften te geven.

Artikel 39.

1. Burgemeester en wethouders verleen overeenkomstig het bepaalde in deze wet, met uitzondering van het bepaalde in artikel 41, derde lid, 1°, en, voor zooveel betreft de gevallen, bedoeld onder 2° en 3°, mede met uitzondering van het bepaalde in artikel 41, derde lid, 3°, een verlof A:

1°. zolang in hunne gemeente het aantal verloven A het vastgestelde maximum overschrijdt, indien worden ingeleverd onderteekende verklaringen van één of meer, ten tijde van de indiening nog in leven zijnde verlofhouders, waarbij zij afstand doen van twee te hunnen name verleende verloven A, onder vermelding van de localiteit of localiteiten, waarvoor op dat oogenblik elk van die verloven geldt;

2°. aan hen, wier vergunningen zijn vervallen ten gevolge van een besluit, door Ons genomen krachtens artikel 6, eerste lid, 3°, evenwel alleen voor dezelfde localiteit, waarvoor de vergunning gold;

3°. aan hem, wiens, op grond van artikel 8, eerste lid, verleende vergunning is vervallen ten gevolge van intrekking van de machtiging, evenwel alleen voor dezelfde localiteit, waarvoor de vergunning gold.

2. Hij, die verkeert in het geval, bedoeld in het vorige lid, onder 2°. of 3°, kan zonder verlof A zwak-alcoholischen drank verkoopen, mits hij binnen veertien dagen na den dag, waarop de vergunning is vervallen, een verlof A vraagt. Bij gebreke van dat verzoek of indien het verlof onherroepelijk is geweigerd, vervalt deze vrijstelling.

3. De verloven, verleend ingevolge het eerste lid, worden medegeteld bij de beslissing, of het aantal verloven A in eene gemeente overeenstemt met het vastgestelde maximum.

Bepalingen tot regeling van den kleinhandel in alcoholhoudende dranken.

Artikel 40.

1. Het bepaalde in de artikelen 9 en 10 vindt overeenkomstige toepassing met betrekking tot de verloven A.

2. Het bepaalde in artikel 11 vindt overeenkomstige toepassing met betrekking tot den verkoop, de aflevering, de verstrekking en het gebruik van zwak-alcoholische dranken in localiteiten, waarvoor eene vergunning of een verlof A is verleend.

Artikel 41.

1. Burgemeester en wethouders weigeren het verlof A en het verlof B:

1°. wanneer de verzoeker wegens overtreding van een van de wettelijke bepalingen ter verzekering van den accijns of het invoerrecht op gedistilleerd of op houtgeest, of wegens overtreding van de wet van 2 Maart 1916 (*Staatsblad* n°. 95) onherroepelijk is veroordeeld tot vrijheidsstraf van een maand of langer of geldboete van tweehonderd vijftig gulden of meer, of wanneer de verzoeker uit anderen hoofde tot gevangenisstraf van een jaar of langer onherroepelijk is veroordeeld en er nog niet vijf jaren zijn verlopen, nadat hij zijne straf heeft ondergaan of nadat de boete is betaald. Wanneer in geval van veroordeeling tot eene gevangenisstraf van een jaar, de rechter het bevel heeft gegeven, bedoeld in artikel 14a van het Wetboek van Strafrecht, wordt gedurende den daarbij gestelden proeftijd het verlof geweigerd. Is in het geval van artikel 14h van het Wetboek van Strafrecht de tenuitvoerlegging der straf bevolen, dan wordt het verlof geweigerd, wanneer er nog niet vijf jaren zijn verlopen, nadat de verzoeker zijn straf heeft ondergaan.

2°. wanneer:

a. binnen de laatste vijf jaren onherroepelijk zijn geworden twee veroordeelingen van den verzoeker wegens een der feiten, omschreven in de artikelen 52, eerste lid; 54, 55, eerste of vierde lid; 56, eerste lid, 1°, 3°, 4°, 7°, 9°, 10°, of 58 van deze wet; in artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht, voor het geval het feit betrekking heeft op een bevel, eene vordering of handeling, krachtens deze wet of de bij deze wet bedoelde plaatselijke verordeningen gedaan, of in de artikelen 252, 426, 453 en 454 van dat Wetboek;

b. binnen de laatste tien jaren onherroepelijk zijn geworden vier veroordeelingen van den verzoeker wegens een der feiten, omschreven in de artikelen 51, eerste lid; 53, eerste lid; 56, eerste lid, 2°, 5°, 6°, 8°, 11°, of 57, tweede lid, van deze wet.

Met onherroepelijke veroordeeling wordt gelijk gesteld vrijwillige betaling van eene geldsom, als bedoeld in artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht. De tweede en derde zin van het bepaalde onder 1°. vinden overeenkomstige toepassing.

3°. wanneer de verzoeker van één of meer rechten, vermeld in artikel 28 van het Wetboek van Strafrecht, bij rechterlijke uitspraak is ontzet, zoolang het gemis van dat recht ten gevolge van die ontzetting voortduurt;

4°. wanneer de verzoeker of het hoofd van het gezin, waarvan hij lid is, tot het plegen van ontucht gelegenheid biedt, of ook in ander opzicht van bekend slecht levensgedrag is;

5°. wanneer binnen de laatste vijf jaren een vroeger verlof, den verzoeker verleend, werd ingetrokken krachtens artikel 47, eerste lid, 1°. of 3°;

6°. wanneer de verzoeker is de tusschenpersoon voor iemand, die in een der onder 1°, 2°, 3°, 4° en 5° vermelde gevallen verkeert. De eene echtgenoot wordt steeds geacht tusschenpersoon voor den anderen echtgenoot te zijn, zoolang de echtgenooten samenwonen.

7°. wanneer het wordt gevraagd voor eene localiteit, waarvoor eene vergunning is verleend.

2. Burgemeester en wethouders kunnen het verlof A en het verlof B weigeren, indien een inwonend lid van het gezin, waarvan de verzoeker hoofd of lid is, tot het plegen van ontucht gelegenheid biedt, of ook in ander opzicht van bekend slecht levensgedrag is.

3. Burgemeester en wethouders weigeren het verlof A bovendien:

1°. wanneer het vastgestelde maximum voor die verloven reeds is bereikt;

2°. wanneer door het verleenen van het verlof in strijd zou worden gehandeld met eene verordening, vastgesteld krachtens artikel 40 in verband met artikel 10;

3°. wanneer de localiteit, waarvoor het wordt gevraagd, niet voldoet aan de eischen, waaraan zij krachtens artikel 40 in verband met artikel 9 moet voldoen;

4°. wanneer het wordt gevraagd voor den verkoop elders dan in eene localiteit, die zich bevindt in een gebouw of in de gebouwde aanhoorigheid van een gebouw;

5°. wanneer het wordt gevraagd voor eene localiteit, waarvoor reeds een verlof A is verleend.

Wanneer gelijktijdig voor eenzelfde localiteit meer dan één verlof A wordt gevraagd, wordt slechts één verlof voor die localiteit verleend.

6°. wanneer den verzoeker of diens met hem samenwonende echtgenoot reeds een verlof A is verleend.

Wanneer een verzoeker gelijktijdig meer dan één verlof A vraagt, of de verzoeker en diens met hem samenwonende echtgenoot gelijktijdig een verlof A vragen, wordt slechts één verlof verleend.

7°. wanneer de verzoeker niet is een natuurlijk persoon, die meerderjarig is, meerderjarig verklaard is of wien door den kantonrechter handlichting is verleend voor den verkoop van zwak-alcoholischen drank in het klein of wanneer het verlof door onderscheidene personen gezamenlijk wordt gevraagd, behoudens het bepaalde in het vierde lid van dit artikel;

8°. wanneer het wordt gevraagd voor eene localiteit, waarin eene andere winkelnering of het bedrijf van kapper of barbier wordt uitgeoefend, loten worden verkocht in de Nederlandsche Staatsloterij of in eene andere loterij, of voor eene localiteit, die met zoodanige localiteit binnenshuis gemeenschap heeft.

Onder andere winkelnering wordt niet verstaan het bedrijf van restaurateur, hotel- en stalhouder.

9°. wanneer de verzoeker of een bewoner van het huis, waarin hij zwak-alcoholischen drank in het klein wenschte te verkoopen, tolgaarder, brugwachter, brugwaker, brugknecht, sluiswachter, sluismeester, sluiswaker, scheepsbevrachter, stavedore of sleepagent is, of wanneer de verzoeker eene betrekking in dienst van een publiekrechtelijk lichaam bekleedt of lid is van een college van burgemeester en wethouders of van Gedeputeerde Staten.

4. Het bepaalde in het derde lid, 7°, is niet van toepassing op een verzoek van een rechtspersoon om een verlof A voor eene localiteit, welke deel uitmaakt van eene inrichting voor maatschappelijk verkeer, welke naar het oordeel van Onzen Minister voldoet aan de eischen, die Wij bij algemeenen maatregel van bestuur hebben gesteld. Onze Minister herroept zijn oordeel, indien de inrichting niet meer voldoet aan evenbedoelde eischen.

Artikel 42.

1. Het in artikel 16 bepaalde ten aanzien van het verzoekschrift om eene vergunning vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van het verzoekschrift om een verlof, en het in artikel 19 bepaalde ten aanzien van het verleenen en weigeren van eene vergunning door burgemeester en wethouders en ten aanzien van de opschorting der beslissing vindt overeenkom-

stige toepassing ten aanzien van het verlenen en weigeren van een verlof.

2. Het in de artikelen 17 en 18 bepaalde ten aanzien van vergunningen vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van verloven A.

Artikel 43.

1. Het verlof A heeft geen kracht vóór de betaling aan de gemeente van een verlofsrecht van vijf en twintig gulden.

2. De gemeente draagt de helft van het verlofsrecht af aan het Rijk. Onze Minister kan te dien aanzien nadere voorschriften geven.

3. De regeling van dit verlofsrecht geschiedt met inachtneming van de artikelen 232 tot 236 van de Gemeentewet.

4. Het in de artikelen 15, 22, 24 en 25 bepaalde ten aanzien van vergunningen vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van verloven A, met dien verstande, dat burgemeester en wethouders de toestemming, bedoeld in artikel 25, weigeren, indien de persoon, aan wien de overdracht plaats heeft, verkeert in een van de gevallen, vermeld in artikel 41, eerste lid, 1°—6°, en derde lid, 6° en 7°, en indien reeds de uitoefening van het recht krachtens eene vergunning of een ander verlof A aan dien persoon is overgedragen.

Artikel 44.

Het in artikel 26, met uitzondering van het vijfde lid, bepaalde ten aanzien van de vermelding der localiteit in de akte van eene vergunning vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de vermelding der localiteit in de akte van een verlof A, met dien verstande, dat burgemeester en wethouders de wijziging alleen weigeren in de gevallen, vermeld in artikel 41, eerste lid, 7°, en derde lid, 2°, 3°, 4°, 5° en 8°.

Artikel 45.

Het in artikel 27, met uitzondering van den tweeden zin van het tweede lid en van het vierde lid, bepaalde ten aanzien van de akte van eene vergunning vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de akte van een verlof A, met dien verstande, dat burgemeester en wethouders de overschrijving alleen weigeren in de gevallen, vermeld in artikel 41, eerste lid, 1°—6°, en derde lid, 6° en 7°, en de overschrijving kunnen weigeren in het geval, vermeld in artikel 41, tweede lid. Het bepaalde in artikel 41, vierde lid, is van toepassing.

Artikel 46.

1. Van verbouwing of herbouw van eene localiteit, waarvoor een verlof A is verleend, geeft, behoudens het bepaalde in artikel 40 in verband met artikel 10, tweede lid, tweede deel, de verlofhouder of, indien het bedrijf door een ander wordt uitgeoefend, hij, die overeenkomstig deze wet het bedrijf in zijn plaats uitoefent, binnen een maand, nadat de verbouwing of herbouw voltooid is, schriftelijk kennis aan burgemeester en wethouders.

2. Verandering van de localiteit of van haar oppervlakte wordt door burgemeester en wethouders vermeld in de akte van het verlof en op het afschrift, bedoeld in artikel 49, eerste lid, tenzij in strijd is gehandeld met eene bepaling, als bedoeld in artikel 40 in verband met artikel 10, tweede lid, tweede deel.

3. Van de kennisgeving, bedoeld in het eerste lid, wordt vanwege burgemeester en wethouders op verzoek een bewijs van ontvangst uitgereikt, vermeldende den dag, waarop zij is gedaan.

Artikel 47.

1. Burgemeester en wethouders trekken een verlof in:

1°. wanneer, met betrekking tot een verlof A of een verlof B een van de gevallen, voorzien in artikel 41, eerste lid, zich voordoet, of wanneer met betrekking tot een verlof A een van de

gevallen, voorzien in artikel 41, derde lid, 2°—8°. zich voordoet en het verlof zou zijn geweigerd, indien dat geval bestaan had of het bestaan daarvan bekend was geweest, toen op het verzoek om verlof beslist werd;

2°. wanneer de houder van een verlof A den verkoop van zwak-alcoholischen drank in het klein in de localiteit, waarvoor het verlof is verleend, gedurende langer dan drie maanden achtereen opzettelijk heeft gestaakt of heeft doen staken of heeft toegelaten, dat die verkoop gedurende langer dan drie maanden achtereen gestaakt werd;

3°. wanneer zich in de localiteit feiten hebben voorgedaan, die de vrees wettigen, dat de voortdoring van het verlof een gevaar zou opleveren voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid;

4°. wanneer de houder van een verlof A of hij die krachtens artikel 43, vierde lid, in verband met artikel 24, tweede en derde lid, het bedrijf voortzet, de uitoefening van het recht tot verkoop van zwak-alcoholischen drank in het klein zonder de vereischte toestemming van burgemeester en wethouders aan een ander heeft overgedragen, of hij, die hetzij krachtens overdracht voor zich zelf, hetzij voor den verlofhouder het bedrijf uitoefent, verkeert in een der gevallen, vermeld in artikel 41, eerste lid, 1°—6°.

5°. wanneer eene schriftelijke, door den houder van het verlof ondertekende verklaring wordt overgelegd, dat deze afstand doet van het verlof.

2. Wanneer in geval van veroordeeling van den verlofhouder of van hem, die hetzij krachtens overdracht voor zich zelf, hetzij voor den verlofhouder het bedrijf uitoefent, tot gevangenisstraf van een jaar of in geval van eene tweede veroordeeling binnen de laatste vijf jaren in een der gevallen, bedoeld bij artikel 41, eerste lid, 2° onder a, onderscheidenlijk van eene vierde veroordeeling binnen de laatste tien jaren in een der gevallen, bedoeld bij artikel 41, eerste lid, 2°, onder b, de rechter het bevel heeft gegeven, bedoeld bij artikel 14a van het Wetboek van Strafrecht, wordt het verlof alleen ingetrokken, wanneer de rechter alsnog den last tot tenuitvoerlegging der straf geeft. De hier genoemde termijnen worden gerekend van het tijdstip der veroordeeling.

3. Burgemeester en wethouders kunnen een verlof intrekken in het geval, vermeld in artikel 41, tweede lid.

4. Het in de artikelen 30 en 31 bepaalde ten aanzien van de intrekking van de vergunning door burgemeester en wethouders is mede van toepassing op de intrekking van het verlof.

Artikel 48.

1. Burgemeester en Wethouders zenden jaarlijks aan Gedeputeerde Staten volgens een door Onzen Minister vast te stellen formulier opgaven 1°. ten aanzien van het aantal inrichtingen, waarvoor gedurende het vorige jaar verlof A of verlof B is verleend, 2°. ten aanzien van het gedurende dat jaar betaalde verlofsrecht en 3°. ten aanzien van alle in de gemeente bestaande inrichtingen, waar krachtens verlof A of verlof B dranken worden verkocht.

2. Onze Minister geeft voorschriften betreffende de wijze, waarop deze opgaven worden bekend gemaakt.

Artikel 49.

1. In elke inrichting, waar krachtens verlof drank wordt verkocht, moet een door den gemeente-secretaris gewaarmerkt afschrift van de akte van het verlof duidelijk leesbaar en niet hooger dan anderhalven meter boven den vloer zijn opgehangen. Boven of terzijde van elke buitendeur, die toegang geeft tot de inrichting, moet, overeenkomstig door Onzen Minister nader te geven voorschriften, met duidelijke letters te lezen zijn:

1°. de naam van hem, aan wien het verlof is verleend;

Bepalingen tot regeling van den kleinhandel in alcoholhoudende dranken.

2°. welk verlof is verleend.

2. In geval van intrekken of vervallen van het verlof wordt binnen acht dagen daarna het in het eerste lid bedoelde afschrift aan burgemeester en wethouders teruggezonden en de in het vorige lid onder 2°. bedoelde aanduiding van het verlof weggenomen. Indien die aanduiding niet binnen den gestelden termijn is weggenomen, doen burgemeester en wethouders die weggenomen ten koste van den nalatige.

Artikel 50.

Wanneer zonder het vereischte verlof of op andere wijze dan ingevolge deze wet geoorloofd is zwak-alcoholische drank of alcoholvrije drank wordt verkocht, verbieden burgemeester en wethouders het voortzetten van dien verkoop en doen zij dien desnoods beletten.

§ 4. *Verbods- en Strafbepalingen.***Artikel 51.**

1. Het is verboden, in eene voor het publiek toegankelijke localiteit, waarvoor burgemeester en wethouders eene vergunning hebben verleend, personen beneden 16 jaar anders dan in gezelschap van een meerderjarige, en personen in kennelijken staat van dronkenschap toe te laten.

2. Het verbod, gesteld in het eerste lid, geldt mede ten aanzien van localiteiten, waarvoor burgemeester en wethouders een verlof A hebben verleend en aan welker verlohouders de burgemeester eene schriftelijke mededeeling van dit verbod heeft uitgereikt. Die mededeeling kan alleen worden uitgereikt aan verlohouders, in welke localiteit feiten in strijd met de openbare orde of zedelijkheid te duchten zijn.

3. Wij behouden Ons voor ten aanzien van eene gemeente op voorstel van den gemeenteraad, Gedeputeerde Staten gehoord, ontheffing te verleenen van het bepaalde in het eerste lid, voor zooveel betreft het toelaten van personen beneden 16 jaar. Die ontheffing kan worden gegeven met betrekking tot ééne, enkele of alle inrichtingen in de gemeente.

Artikel 52.

1. Het is verboden, in eene voor het publiek toegankelijke localiteit, waarvoor burgemeester en wethouders eene vergunning of een verlof A hebben verleend, of in eene localiteit, die daarmede binnenshuis gemeenschap heeft, arbeidsloonen uit te betalen, of toe te laten, dat arbeidsloonen in zoodanige localiteit uitbetaald worden. De burgemeester kan ontheffing van dit verbod geven voor localiteiten, waarvoor een verlof A geldt, en waarin het bedrijf wordt uitgeoefend door eene instelling van algemeen nut.

2. Onder arbeidsloonen worden niet verstaan loonen, verschuldigd voor werkzaamheden, die zijn verricht in de localiteit of ter zake van het bedrijf, dat daarin wordt uitgeoefend.

Artikel 53.

1. Het is verboden, in gemeenten, die Wij daarvoor hebben aangewezen, in eene voor het publiek toegankelijke localiteit, waarvoor burgemeester en wethouders eene vergunning of een verlof A hebben verleend, of in de aanhoorigheid van zoodanige localiteit zonder toestemming van den burgemeester muziek, vertooningen of andere verrichtingen ten vermaken van het publiek toe te laten of gelegenheid tot dansen te geven. Deze bepaling is niet van toepassing op eene localiteit, waarvoor eene vergunning is verleend ingevolge artikel 8, eerste lid.

2. In gemeenten, welke Wij niet ingevolge het vorige lid hebben aangewezen, blijft de bevoegdheid van den gemeenteraad onverminderd, om ingevolge artikel 135 der Gemeentewet verordeningen te maken betreffende het toelaten van verrichtingen ten vermaken van het publiek of het geven van gelegenheid tot dansen in localiteiten, als bedoeld in het vorige lid.

3. De toestemming, bedoeld in het eerste lid, wordt telkens voor niet langer dan vijf jaren gegeven en kan te allen tijde worden ingetrokken. Intrekking geschiedt bij een besluit, dat de gronden bevat, waarop het berust.

Artikel 54.

1. Het is verboden, sterken drank in het klein te verkoopen, te schenken, toe te dienen of te verstrekken of gelegenheid tot het gebruiken van sterken drank te geven in eene localiteit, waarvoor eene vergunning is verleend, terwijl in die localiteit of in eene localiteit, die daarmede tijdens een van de hierna genoemde handelingen binnenshuis rechtstreeks gemeenschap heeft, verkooping, aanbestedingen, verhuringen, verpachtingen of zitdagen door een ambtenaar in dienst van een publiek-rechtelijk lichaam worden gehouden, alsmede gedurende één uur vóór het begin en één uur na den afloop van deze verrichtingen.

2. Het is verboden sterken drank of zwak alcoholischen drank toe te dienen, te verstrekken of te gebruiken op of in een openbaar middel van vervoer. Deze bepaling is niet van toepassing in de gevallen, vermeld in artikel 4, 1°. en, voor zooveel zwak-alcoholische dranken betreft, in artikel 36, eerste lid, a, 2°.

Artikel 55.

1. Het is verboden, in gemeenten, die Wij daarvoor hebben aangewezen, in eene localiteit, waarvoor burgemeester en wethouders eene vergunning of een verlof A hebben verleend, zonder toestemming van den burgemeester vrouwelijke personen gedurende de uitoefening van het bedrijf dienst te laten doen of vanwege den houder van de vergunning of van het verlof of vanwege hem, aan wien die houder het recht tot verkoop van sterken drank in het klein of van zwak-alcoholischen drank in het klein heeft overgedragen, aanwezig te doen zijn.

2. Die toestemming wordt telkens voor niet langer dan vijf jaren gegeven en kan te allen tijde worden ingetrokken. Een besluit tot intrekking bevat de gronden, waarop het berust.

3. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op de inwonende echtgenoot en op inwonende dochters van den houder van eene vergunning of van een verlof A.

4. Het is verboden personen beneden 16 jaar dienst te laten doen hetzij in eene localiteit, waarvoor eene vergunning of een verlof A is verleend, gedurende de uitoefening van het bedrijf in die localiteit, hetzij ter zake van den verkoop van sterken drank of van zwak-alcoholischen drank in het klein voor gebruik elders dan ter plaatse, voor welke de vergunning of het verlof geldt.

Artikel 56.

1. Met hechtenis van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft:

1°. hij, die zonder de vereischte vergunning sterken drank in het klein verkoopt of te koop aanbiedt, of sterken drank in voorraad heeft ten verkoop in het klein of handelt in strijd met een algemeen maatregel van bestuur, als bedoeld in artikel 11;

2°. hij, die zonder het vereischte verlof zwak-alcoholischen drank in het klein of alcoholvrijen drank verkoopt of te koop aanbiedt, of voor dien verkoop in voorraad heeft of handelt in strijd met een algemeen maatregel van bestuur, als bedoeld in artikel 40, tweede lid, in verband met artikel 11;

3°. hij, die in eene voor het publiek toegankelijke localiteit, waarvoor niet de vereischte vergunning is verleend, sterken drank schenkt, toedient of verstrekt;

4°. hij, die in eene localiteit van eene sociëteit, waarvoor geene vergunning is verleend, sterken drank schenkt, toedient of verstrekt;

5°. hij, die sterken drank, verkocht, geschonken, toegediend of verstrekt in eene localiteit, waarvoor eene tapvergunning is verleend, uit die localiteit uitdraagt naar eene andere plaats dan waarvoor de akte van de vergunning voor die localiteit geldt;

6°. hij, die:

a. in eene localiteit, waarvoor eene slijtvergunning is verleend, sterken drank anders dan op de wijze, omschreven in artikel 2, aanwezig heeft;

b. in zoodanige localiteit sterken drank anders dan op de wijze, omschreven in artikel 2, verstrekt;

c. in zoodanige localiteit het drinken van sterken drank toelaat;

d. in eene localiteit, die met zoodanige localiteit gelijkvloers of op dezelfde verdieping is gelegen en binnenshuis gemeenschap heeft, sterken drank verstrekt aan anderen dan zijne huisgenooten;

e. in eene localiteit, als bedoeld onder letter d, toelaat het drinken van sterken drank door anderen dan zijne huisgenooten;

7°. hij, die in eene localiteit, waarvoor een verlof A of een verlof B is verleend, of in een winkel, pakhuis of andere inrichting, waarin zwak-alcoholische drank wordt verkocht, sterken drank aanwezig heeft of in eene localiteit, die met zoodanige localiteit, winkel, pakhuis of andere inrichting binnenshuis gemeenschap heeft, en waarvoor niet eene vergunning is verleend, of in eene open of gesloten aanhoorigheid van het gebouw, waarin zoodanige localiteit, winkel, pakhuis of andere inrichting zich bevindt, sterken drank in voorraad heeft, of die in een winkel, pakhuis of andere inrichting zwak-alcoholischen drank anders dan in gesloten flesschen, kannen, kruiken of vaten aanwezig heeft of verstrekt, of het gebruiken van zwak-alcoholischen drank toelaat;

8°. hij, die in eene localiteit, waarvoor een verlof B is verleend, zwak-alcoholischen drank aanwezig heeft of in eene localiteit, die met zoodanige localiteit binnenshuis gemeenschap heeft en waarvoor niet een verlof A is verleend, of in eene open of gesloten aanhoorigheid van het gebouw, waarin zoodanige localiteit zich bevindt, zwak-alcoholischen drank in voorraad heeft;

9°. hij, die in eene localiteit, waarvoor eene hotelvergunning is verleend, sterken drank in het klein verkoopt of te koop aanbiedt aan anderen dan hen, die naar redelijk inzicht als logeergasten in dat hotel zijn te beschouwen, of schenkt, verstrekt of toedient aan anderen dan hen, die naar redelijk inzicht als logeergasten in dat hotel of als gasten van dezen zijn te beschouwen;

10°. hij, die in eene localiteit, waarvoor niet het vereischte verlof is verleend, zwak-alcoholischen drank schenkt, toedient of verstrekt, of die in eene localiteit, waar sterke drank of zwak-alcoholische drank verkocht wordt, op eenigerlei wijze aan koop van dien drank een kans op winst verbindt;

11°. hij, die in zijne woning of zijne localiteit eene der handelingen, in de vorige nummers, met uitzondering van 6°, letter c en e, omschreven, toelaat, voor zooveel betreft de in 5°, 6°, 7° en 8° omschreven handelingen alleen voor zoover degene, die deze pleegt, een lid van zijn gezin of in zijnen dienst is.

2. Indien ten tijde van het plegen van eene overtreding, als omschreven in het vorige lid, nog niet twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens eene dier overtredingen of wegens overtreding van artikel 252, 2° of 3° van het Wetboek van Strafrecht, onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand.

3. De strafbepalingen van dit artikel zijn toepasselijk bij eene overtreding, als bedoeld in 1°, 2°, 3°, 4°, 9° of 10°, onverschillig, wie het feit gepleegd heeft; bij eene overtreding, als bedoeld in 5°, 6°, 7° of 8°, alleen, indien het feit gepleegd is door het hoofd van het bedrijf, of dengene, die hem als zoodanig vervangt.

Artikel 57.

1. Overtreding van een der voorwaarden, door Onzen Commissaris krachtens het bepaalde in artikel 38, eerste of tweede lid, aan eene daarbij bedoelde toestemming verbonden, of van een der voorschriften, door Ons krachtens het bepaalde in artikel 38, derde lid, gegeven, of van een der voorschriften van de artikelen 51, eerste en tweede lid; 52, eerste lid; 53, eerste lid; 54 of 55, eerste of vierde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste vijf weken of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden.

2. De vergunninghouder of hij, die overeenkomstig deze wet het bedrijf in zijn plaats uitoefent, door of vanwege wien sterke drank of zwak-alcoholische drank op den openbaren weg wordt verstrekt, hoewel dat niet bij eene plaatselijke verordening, als bedoeld in artikel 15, is toegestaan, of in strijd met de bepalingen van zoodanige verordening, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste honderd gulden. Deze bepaling vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van den houder van een verlof A en hem, die overeenkomstig deze wet het bedrijf in zijn plaats uitoefent, met betrekking tot het verstrekken van zwak-alcoholischen drank op den openbaren weg in verband met het bepaalde in artikel 43, vierde lid, voor zooveel artikel 15 betreft.

3. Indien ten tijde van het plegen van eene overtreding, als bedoeld in het eerste en het tweede lid van dit artikel, nog niet twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens dergelijke overtreding onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden.

Artikel 58.

Hij, die bij gelegenheid van eene voor hem of voor zijn lastgever gehouden verkoop, verhuring, verpachting of aanbesteding den koper of gegadigde in staat stelt, kosteloos sterken drank of zwak-alcoholischen drank te gebruiken, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 59.

Met geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft de overtreding van elk der bepalingen van de artikelen 23, tweede lid; 28, eerste lid; 33, eerste en tweede lid; 46, eerste lid, en 49.

Artikel 60.

Indien eene vergunning of een verlof A of een verlof B is verleend aan eene naamlooze vennootschap of een zedelijk lichaam of aan het bestuur van deze, zijn voor de in deze wet bedoelde overtredingen aansprakelijk degenen, aan wie de verkoop van drank is opgedragen en bij gebreke van zoodanige personen, de beheerende vennoten of bestuurders.

Artikel 61.

1. Met het opsporen van de overtredingen van deze wet en van de bij deze wet bedoelde plaatselijke verordeningen zijn behalve de in artikel 141, 1°, 3°—6° van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de ambtenaren van Rijks- en gemeentepolitie en de inspecteur benevens de krachtens de Gezondheidswet (*Staatsblad* 1919, n°. 784) aan hem toegevoegde adjunct-inspecteurs. Met het opsporen van de overtredingen, bedoeld in artikel 56, eerste lid, 1°, 7° en 8°, zijn mede belast de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

2. De voormelde personen zijn te allen tijde bevoegd, ter inbeslagname van de uitlevering te vorderen van alle voor inbeslagname vatbare voorwerpen.

3. De voormelde personen hebben te allen tijde vrijen toegang tot alle localiteiten, waar verkoop van sterken drank of van zwak-alcoholischen drank in het klein of van alcoholvrijen drank voor gebruik ter plaatse van verkoop plaats vindt, of

waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat die verkoop plaats vindt. Zij hebben mede vrijen toegang tot alle localiteiten en aanhoorigheden van localiteiten, waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat overtreding van deze wet plaats vindt. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

4. Is de localiteit tevens eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil van den bewoner niet binnen dan op schriftelijken last van den burgemeester of van den kantonrechter.

5. Van dit binnentreden wordt door hen binnen tweemaal vier en twintig uren proces-verbaal opgemaakt, dat aan hem, wiens woning is binnentreden, in afschrift wordt medege-deeld.

Artikel 62.

Al hetgeen, naar redelijkerwijze vermoed kan worden, ge-diend heeft of bestemd geweest is tot het plegen van eene over-treding van deze wet, alsmede al hetgeen voorwerp van het strafbare feit heeft uitgemaakt, kan verbeurd worden verklaard. De vernietiging of onbruikbaarmaking daarvan kan worden bevolen.

Artikel 63.

De feiten, bij deze wet strafbaar gesteld, worden beschouwd als overtredingen.

§ 5. Overgangsbepalingen.

Artikel 64.

1. Voor de localiteiten, waarin op 1 Mei 1881 zonder strijd met wet of verordening sterke drank werd verkocht, kan, zoo-lang aan die localiteiten de bestemming om voor verkoop van sterken drank in het klein te worden gebruikt niet door eene daad van den eigenaar of gebruiker is ontnomen, de vergunning, tenzij in de gevallen, bedoeld bij artikel 12, eerste lid, 4°, 8°, 12°.—16°, 18°, 20°, voor zooveel betreft het bepaalde in 12°.—16° en 18°, niet geweigerd worden:

a. aan hem, die op voormeld tijdstip daarin het bedrijf uit-oefende, zoolang hij leeft;

b. aan de overlevende echtgenoot of echtgenoot van hem of haar, die op 1 Mei 1901 daarin het bedrijf uitoefende, zoolang zij of hij leeft, indien het huwelijk op 1 Mei 1904 nog bestond en de echtgenooten te zamen woonden.

2. De vergunning voor de bovengemelde localiteiten, waarin eene andere winklenering wordt uitgeoefend of die met zoo-danige localiteit binnenshuis gemeenschap hebben, wordt bij tijdige betaling van het vergunningsrecht slechts geacht verlengd te zijn onder voorwaarde:

1°. dat de verkoop van sterken drank geschiede in gesloten flesschen, kannen of kruiken;

2°. dat in de voor het publiek toegankelijke localiteiten geene aangebroken vaten, flesschen, kannen of kruiken, sterken drank inhoudende, aanwezig mogen zijn; en

3°. dat het drinken van sterken drank in die localiteiten niet worde toegelaten.

3. Het eerste lid van dit artikel is niet meer van toepassing ten aanzien van eene localiteit, als daar bedoeld, indien in de akte van de vergunning, die voor die localiteit gold, eene locali-teit in een ander gebouw is vermeld, of die vergunning is inge-trokken op grond van artikel 29, eerste lid, 6°, of van artikel 65, tweede lid.

Artikel 65.

1. Hij, wiens vergunning krachtens het tweede lid van artikel 64 wordt geacht verlengd te zijn of diens vervanger, die eene der voorwaarden, daar genoemd, niet in acht neemt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

2. Burgemeester en wethouders kunnen, nadat de veroor-deeling onherroepelijk is geworden, de vergunning op grond van die veroordeeling intrekken. Met onherroepelijke veroordeeling wordt gelijk gesteld vrijwillige betaling van eene geldsom, als bedoeld in artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 66.

Het eerste lid van artikel 3 is niet van toepassing op verkoop van sterken drank in het klein door wijnhandelaren, welke inge- volge artikel 13 van de wet van 20 Juli 1870 (*Staatsblad* n°. 127) op 1 Mei 1904 een verlengbaar crediet hadden, zoolang zij dat onafgebroken behouden en sterken drank niet anders dan bij hoeveelheden van ten minste drie liter tegelijk verkoopen voor gebruik elders dan ter plaatse van verkoop. Deze vrijstelling geldt alleen voor den verkoop van sterken drank in de inrichtin- gen, waarin de in den vorigen zin bedoelde wijnhandelaren wijn met verlengbaar crediet in voorraad hadden op 1 Januari 1927.

Artikel 67.

1. Hij, die bij het in werking treden van deze wet eene vergunning heeft voor den verkoop van sterken drank in het klein hetzij voor gebruik ter plaatse van verkoop, hetzij voor gebruik elders, kan tot burgemeester en wethouders het schriftelijk verzoek richten, op de akte van zijne vergunning en op het afschrift daarvan aan te teekenen, dat zijne vergunning eene volledige vergunning is. Burgemeester en wethouders weigeren die aanteekening slechts, indien de verzoeker eene vergunning voor gebruik elders dan ter plaatse van verkoop heeft en de localiteit niet voldoet aan de eischen, die krachtens artikel 9 zijn gesteld. Zoodra de aanteekening is gesteld, heeft de houder de rechten, die de volledige vergunning geeft. Aan het bepaalde in artikel 33, eerste lid, moet zijn voldaan binnen veertien dagen, nadat burgemeester en wethouders de aanteekening hebben gesteld.

2. Eene bij het in werking treden van deze wet bestaande vergunning voor den verkoop van sterken drank in het klein en eene vergunning voor dien verkoop voor gebruik a. ter plaatse van verkoop, b. elders dan ter plaatse van verkoop blijft, tenzij zij wordt ingetrokken of vervalt, van kracht en geldt, zoolang zij niet krachtens het bepaalde in het eerste lid veranderd is, onderscheidenlijk als eene volledige vergunning, eene tapvergunning of eene slijtvergunning. Aan het bepaalde in artikel 33, eerste lid, moet zijn voldaan binnen drie maanden na het in werking treden van deze wet.

3. Eene bij het in werking treden van deze wet bestaande vergunning voor den verkoop van sterken drank in het klein a. in een logement alleen aan logeergasten, b. in de localiteiten van eene sociëteit blijft, tenzij zij wordt ingetrokken of vervalt, van kracht en geldt onderscheidenlijk als eene hotelvergunning of eene sociëteitsvergunning. Aan het bepaalde in artikel 33, eerste lid, moet zijn voldaan binnen drie maanden na het in werking treden van deze wet.

4. Overtreding van het bepaalde in den laatsten zin van het eerste, tweede of derde lid wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 68.

De bij het in werking treden van deze wet bestaande lijsten, bedoeld in artikel 13 van de Drankwet (*Staatsblad* 1904, nr. 235), worden geacht te zijn vastgesteld krachtens artikel 17 van deze wet.

Artikel 69.

Het ingevolge artikel 20, vierde lid, voor eene hotelvergunning verschuldigde recht wordt voor de eerste maal betaald binnen drie maanden na het in werking treden van deze wet. Bij gebreke van tijdige betaling vervalt de vergunning.

Artikel 70.

De vergunninghouder, die bij het in werking treden van deze wet de uitoefening van het recht tot verkoop van

sterken drank in het klein aan een ander heeft overgedragen, kan, mits hij binnen drie maanden na bedoeld tijdstip de ingevolge artikel 25 vereischte toestemming schriftelijk aan burgemeester en wethouders vraagt, de vervanging doen voortduren, tenzij burgemeester en wethouders de toestemming weigeren. Burgemeester en wethouders beslissen met inachtneming van het bepaalde in artikel 25 op het verzoek om toestemming binnen drie maanden.

Artikel 71.

1. De verloven voor den verkoop van alcoholhoudenden drank anderen dan sterken drank, die bestaan op den dag, waarop deze wet in werking treedt, worden met dien dag geldig voor den kleinhandel in zwak-alcoholischen drank overeenkomstig de bepalingen van deze wet. De verloven voor den verkoop van alcoholvrijen drank, die bestaan op den dag, waarop deze wet in werking treedt, blijven, tenzij zij worden ingetrokken of vervallen, van kracht. Indien de houder van een der in de beide vorige zinnen bedoelde verloven evenwel niet binnen drie maanden na dien dag tot burgemeester en wethouders het schriftelijk verzoek heeft gericht, om op de akte van zijn verlof en op het afschrift daarvan aan te teekenen, dat zijn verlof is geworden onderscheidenlijk een verlof A of een verlof B, vervalt het verlof. Aan het bepaalde in artikel 49, eerste lid, moet zijn voldaan binnen een maand, nadat burgemeester en wethouders de aantekening hebben gesteld.

2. Met geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft overtreding van het bepaalde in den laatsten zin van het vorige lid.

3. De in het eerste lid bedoelde verloven voor den verkoop van alcoholhoudenden drank anderen dan sterken drank, die bij het in werking treden van deze wet zijn verleend aan vennootschappen, zedelijke lichamen of aan de besturen van deze, vervallen, tenzij zij vroeger worden ingetrokken of vervallen, met 1 Mei 1950, met uitzondering van de verloven, welke zijn verleend voor localiteiten, die naar het oordeel van Onzen Minister deel uitmaken van eene inrichting voor maatschappelijk verkeer. Op laatstbedoelde verloven is de bepaling van dit lid nopens het vervallen met 1 Mei 1950 van toepassing, indien Onze Minister zijn evenbedoelde verklaring heeft herroepen; na 1 Mei 1950 vervallen zij, indien Onze Minister zijn verklaring heeft herroepen, met ingang van den dag, volgende op dien, waarop de verklaring ter kennis van den verlofhouder is gebracht.

4. Verloven, die zijn verleend voor localiteiten, waarvoor bij het verleenen vergunningen of verloven golden, vervallen bij het in werking treden van deze wet.

5. Indien in eene gemeente op 1 Mei 1927 het aantal verloven voor den verkoop van alcoholhoudenden drank, anderen dan sterken drank, met uitzondering van de verloven, bedoeld in het vorige lid, geringer was dan het maximum, bedoeld in artikel 37, eerste lid, geldt eerstbedoeld aantal als maximum. Wij behouden Ons voor, op voorstel van den gemeenteraad, binnen drie maanden na het in werking treden van deze wet te bepalen, dat in zoodanige gemeente het maximum, bedoeld in artikel 37, eerste lid, geldt.

Artikel 72.

1. Bijzondere vergunningen, verleend krachtens artikel 63 van de Drankwet (*Staatsblad* 1904, nr. 235) blijven van kracht, tenzij zij worden ingetrokken of vervallen.

2. Indien de houder van eene bijzondere vergunning sterft, kunnen de akte van de vergunning en het afschrift daarvan worden overgeschreven ten name van zijne overlevende echtgenoot, indien deze op 1 Mei 1904 met hem gehuwd was en bij hem inwoonde, en binnen eene maand na het overlijden een schriftelijk verzoek om overschrijving indient. De overschrijving wordt geweigerd in de gevallen, vermeld in artikel 12, eerste lid, 12°.—16°.

3. De namen van de natuurlijke personen, die ieder in het bezit zijn van eene bijzondere vergunning, en die bij het in werking treden van deze wet voorkomen op de lijst, bedoeld

in artikel 13 van de Drankwet (*Staatsblad* 1904, n°. 235) blijven daarop staan vóór de namen van de andere personen, behoudens toepassing van artikel 17, derde lid, en artikel 18 van deze wet.

4. Het recht voor eene bijzondere vergunning, ingevolge artikel 20 te betalen, bedraagt vijf en zeventig ten honderd van het bedrag, bedoeld in het derde lid van dat artikel.

5. Eene bijzondere vergunning wordt ingetrokken: 1°. in de gevallen bedoeld in artikel 29, eerste lid, 1°.—4°.; 2°. wanneer den houder eene volledige vergunning, eene tapvergunning of eene slijtvergunning wordt verleend; 3°. wanneer de naam van den houder van de lijst wordt geschrapt op grond van het bepaalde in artikel 17, derde lid, onder a, d of e.

6. Eene bijzondere vergunning wordt gelijkgesteld met eene slijtvergunning voor de toepassing van de artikelen 9; 12, eerste lid, 17°., en 56, eerste lid, 6°.; zij wordt gelijk gesteld met eene hotelvergunning voor de toepassing van artikel 12, eerste lid, 8°., tweede lid, en 9°., eerste lid.

7. Op schriftelijk verzoek van den houder van eene bijzondere vergunning plaatsen burgemeester en wethouders evenwel op de akte van die vergunning en op het afschrift daarvan de aantekening, dat de vergunning eene slijtvergunning is. Zij schrappen in dat geval den naam van den houder van de lijst, bedoeld in artikel 13 van de Drankwet (*Staatsblad* 1904, n°. 235). Aan het bepaalde in artikel 33, eerste lid, moet zijn voldaan binnen veertien dagen, nadat burgemeester en wethouders de aantekening hebben gesteld. Overtreding van dit laatste voorschrift wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 73.

1. Vergunningen vóór 1 Mei 1904 en bijzondere vergunningen, verleend aan vennootschappen, zedelijke lichamen of aan de besturen van deze, vervallen, behoudens intrekken of vroeger vervallen, met 1 Mei 1931.

2. Evenwel blijven, tenzij zij worden ingetrokken of vervallen, voortbestaan zoodanige vergunningen, welke 1°. gelden voor localiteiten, die deel uitmaken van eene inrichting voor maatschappelijk verkeer, welke naar het oordeel van Onzen Minister voldoet aan de eischen, die Wij bij algemeenen maatregel van bestuur gesteld hebben; 2°. staan ten name van eene sociëteit.

3. Onze Minister herroept zijn oordeel, bedoeld in het vorige lid onder 1°., indien de inrichting niet meer voldoet aan de daar bedoelde eischen. De vergunning vervalt drie maanden nadat den belanghebbende van die herroeping is kennis gegeven, tenzij zij binnen dien termijn met toepassing van het vierde lid wordt overgeschreven op een natuurlijk persoon.

4. Vergunningen, als bedoeld in het eerste lid, die niet ingevolge het tweede lid kunnen blijven voortbestaan, kunnen vóór 1 Mei 1931 op schriftelijk verzoek door burgemeester en wethouders worden overgeschreven op een natuurlijk persoon. Op deze overschrijving en op die, bedoeld in het derde lid, vindt het bepaalde in artikel 27, derde, zesde en zevende lid, overeenkomstige toepassing.

5. Vergunningen, als bedoeld in dit artikel, — met uitzondering van die, welke staan ten name van eene sociëteit, —, welke krachtens dit artikel blijven voortbestaan of worden overgeschreven, worden beschouwd als vergunningen, welke zijn verleend na 1 Mei 1904.

Artikel 74.

1. Onze besluiten, genomen krachtens een van de artikelen 1, vierde lid; 4, tweede lid; 6, eerste of vierde lid; 35, eerste lid; 43, tweede lid; 45, derde lid, of 47, eerste lid, van de Drankwet (*Staatsblad* 1904, nr. 235), worden geacht te zijn genomen krachtens onderscheidenlijk een van de artikelen 2; 6, eerste lid; 9, eerste of vierde lid; 40; 51, derde lid; 53, eerste lid, of 55, eerste lid, van deze wet.

2. Machtiging, door Ons verstrekt krachtens artikel 5 van de Drankwet (*Staatsblad* 1904, nr. 235), en toestemming, door Ons of door Gedeputeerde Staten gegeven krachtens artikel 10

Bepalingen tot regeling van den kleinhandel in alcoholhoudende dranken.

van evengenoemde wet, worden geacht door Onzen Minister te zijn verstrekt of gegeven onderscheidenlijk krachtens de artikelen 8 en 14 van deze wet.

3. Verordeningen, vastgesteld krachtens een van de artikelen 6, tweede lid; 7, eerste lid, 1°. of 2°., of 35, tweede lid, van de Drankwet (*Staatsblad* 1904, nr. 235) worden binnen drie maanden na het in werking treden van deze wet onderworpen aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Is de goedkeuring van eene verordening niet tijdig gevraagd of wordt zij door Gedeputeerde Staten geweigerd, dan vervalt die verordening.

4. Het bepaalde in de laatste twee zinsneden van het eerste lid van artikel 8 is mede van toepassing op machtigingen, door Ons verleend krachtens artikel 5, eerste lid, van de Drankwet (*Staatsblad* 1904, nr. 235).

Artikel 75.

1. De plaatselijke verordeningen, regelende het heffen van vergunningsrecht, worden voor zooveel noodig overeenkomstig de bepalingen dezer wet herzien binnen zes maanden na den dag, waarop deze wet in werking is getreden.

2. De verordeningen, regelende het heffen van verlofsrecht, worden vastgesteld binnen den in het eerste lid genoemden termijn. Het bepaalde in artikel 43, eerste lid, treedt in werking drie maanden nadat die verordeningen zijn vastgesteld.

§ 6. *Slotbepalingen.***Artikel 76.**

De Drankwet (*Staatsblad* 1904, nr. 235) vervalt met ingang van den dag, waarop deze wet in werking treedt.

Artikel 77.

Deze wet treedt in werking met ingang van een door Ons te bepalen dag.

Artikel 78.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel „Drankwet”, onder bijvoeging van jaar en nummer van het *Staatsblad*, waarin zij is geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

*De Minister van Arbeid,
Handel en Nijverheid,*